

Obsah

I Akty přijaté na základě Smlouvy o ES a Smlouvy o Euratomu, jejichž uveřejnění je povinné

NAŘÍZENÍ

Nařízení Komise (ES) č. 208/2008 ze dne 6. března 2008 o stanovení standardních dovozních hodnot pro určování vstupních cen určitých druhů ovoce a zeleniny 1

★ Nařízení Komise (ES) č. 209/2008 ze dne 6. března 2008 o povolení nového užití přípravku *Saccharomyces cerevisiae* (Biosaf Sc 47) jako doplňkové látky ⁽¹⁾ 3

SMĚRNICE

★ Směrnice Komise 2008/39/ES ze dne 6. března 2008, kterou se mění směrnice 2002/72/ES o materiálech a předmětech z plastů určených pro styk s potravinami ⁽¹⁾ 6

II Akty přijaté na základě Smlouvy o ES a Smlouvy o Euratomu, jejichž uveřejnění není povinné

ROZHODNUTÍ

Rada

2008/203/ES:

★ Rozhodnutí Rady ze dne 28. února 2008, kterým se provádí nařízení (ES) č. 168/2007, pokud jde o přijetí víceletého rámce na roky 2007–2012 pro Agenturu Evropské unie pro základní práva 14

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP

(Pokračování na následující straně)

Komise

2008/204/ES:

- ★ **Rozhodnutí Komise ze dne 10. října 2007 týkající se státní podpory v souvislosti s reformou způsobu financování důchodů státních úředníků pracujících u společnosti La Poste (oznámeno pod číslem K(2007) 4545) ⁽¹⁾** 16

DOPORUČENÍ

Rada

2008/205/ES:

- ★ **Doporučení Rady ze dne 3. března 2008, kterým se v důsledku přistoupení Bulharské republiky, České republiky, Estonské republiky, Kyperské republiky, Lotyšské republiky, Litevské republiky, Maďarské republiky, Republiky Malta, Polské republiky, Rumunska, Republiky Slovinsko a Slovenské republiky upravuje doporučení 98/376/ES o parkovací kartě pro osoby se zdravotním postižením** 43

III Akty přijaté na základě Smlouvy o EU

AKTY PŘIJATÉ NA ZÁKLADĚ HLAVY VI SMLOUVY O EU

- ★ **Rozhodnutí Rady 2008/206/JVV ze dne 3. března 2008 o vymezení 1-benzylpiperazinu (BZP) jako nové psychoaktivní látky, která má podléhat kontrolním opatřením a trestněprávním ustanovením** 45

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP

I

(Akty přijaté na základě Smlouvy o ES a Smlouvy o Euratomu, jejichž uveřejnění je povinné)

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ KOMISE (ES) č. 208/2008

ze dne 6. března 2008

o stanovení standardních dovozních hodnot pro určování vstupních cen určitých druhů ovoce a zeleniny

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na nařízení Komise (ES) č. 1580/2007 ze dne 21. prosince 2007, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 2200/96, (ES) č. 2201/96 a (ES) č. 1182/2007 v odvětví ovoce a zeleniny⁽¹⁾, a zejména na čl. 138 odst. 1 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízení Komise (ES) č. 1580/2007 v souladu s výsledky mnohostranných obchodních jednání Uruguayského kola vymezilo kritéria, na základě kterých Komise stanovuje standardní dovozní hodnoty pro dovoz ze třetích zemí týkající se produktů a období uvedených v příloze.

- (2) Při uplatňování výše uvedených kritérií je třeba stanovit standardní dovozní hodnoty ve výších uvedených v příloze tohoto nařízení,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Standardní dovozní hodnoty uvedené v článku 138 nařízení (ES) č. 1580/2007 se stanoví v souladu s přílohou.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem 7. března 2008.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 6. března 2008.

Za Komisi

Jean-Luc DEMARTY

generální ředitel pro zemědělství a rozvoj venkova

⁽¹⁾ Úř. věst. L 350, 31.12.2007, s. 1.

PŘÍLOHA

nařízení Komise ze dne 6. března 2008 o stanovení standardních dovozních hodnot pro určování vstupních cen určitých druhů ovoce a zeleniny

(EUR/100 kg)

Kód KN	Kódy třetích zemí ⁽¹⁾	Standardní dovozní hodnota
0702 00 00	JO	72,2
	MA	56,3
	TN	120,5
	TR	90,9
	ZZ	85,0
0707 00 05	EG	178,8
	TR	199,4
	ZZ	189,1
0709 90 70	MA	98,7
	TR	156,2
	ZZ	127,5
0709 90 80	EG	238,6
	ZZ	238,6
0805 10 20	EG	44,7
	IL	55,5
	MA	56,9
	TN	50,6
	TR	87,7
	ZZ	59,1
0805 50 10	EG	95,9
	IL	110,2
	TR	126,9
	ZZ	111,0
0808 10 80	AR	97,3
	CA	73,8
	CN	92,5
	MK	42,4
	US	107,1
	UY	89,9
	ZZ	83,8
0808 20 50	AR	78,8
	CL	81,3
	CN	58,4
	US	123,2
	ZA	95,0
	ZZ	87,3

⁽¹⁾ Klasifikace zemí stanovená nařízením Komise (ES) č. 1833/2006 (Úř. věst. L 354, 14.12.2006, s. 19). Kód „ZZ“ znamená „jiná země původu“.

NAŘÍZENÍ KOMISE (ES) č. 209/2008

ze dne 6. března 2008

o povolení nového užití přípravku *Saccharomyces cerevisiae* (Biosaf Sc 47) jako doplňkové látky

(Text s významem pro EHP)

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1831/2003 ze dne 22. září 2003 o doplňkových látkách používaných ve výživě zvířat⁽¹⁾, a zejména na čl. 9 odst. 2 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Nařízením (ES) č. 1831/2003 stanoví povolení doplňkových látek používaných ve výživě zvířat a důvody a postupy, na jejichž základě se povolení uděluje.

(2) V souladu s článkem 7 nařízení (ES) č. 1831/2003 byla podána žádost o povolení přípravku uvedeného v příloze. Tato žádost byla podána spolu s údaji a dokumenty požadovanými podle čl. 7 odst. 3 uvedeného nařízení.

(3) Žádost se týká povolení nového užití přípravku *Saccharomyces cerevisiae* (NCYC Sc 47) (Biosaf Sc 47) jako doplňkové látky pro výkrm prasat se zařazením do skupiny doplňkových látek „zootechnické doplňkové látky“.

(4) Používání přípravku *Saccharomyces cerevisiae* (NCYC Sc 47) bylo povoleno pro dojnice nařízením Komise (ES) č. 1811/2005⁽²⁾, pro výkrm skotu nařízením Komise (ES) č. 316/2003⁽³⁾, pro selata (odstavená) nařízením Komise

(ES) č. 2148/2004⁽⁴⁾, pro prasnice nařízením Komise (ES) č. 1288/2004⁽⁵⁾, pro výkrm králíků nařízením Komise (ES) č. 600/2005⁽⁶⁾, pro koně nařízením Komise (ES) č. 186/2007⁽⁷⁾, pro kozy určené k produkci mléka a ovce určené k produkci mléka nařízením Komise (ES) č. 188/2007⁽⁸⁾ a pro výkrm jehňat nařízením Komise (ES) č. 1447/2006⁽⁹⁾.

(5) Žádost o povolení pro výkrm prasat byla podpořena novými údaji. Evropský úřad pro bezpečnost potravin (dále jen „úřad“) dospěl ve svém stanovisku ze dne 22. listopadu 2007 k závěru, že bezpečnost přípravku *Saccharomyces cerevisiae* (Biosaf Sc 47) pro spotřebitele, uživatele a životní prostředí již byla prokázána v jeho předchozích stanoviscích⁽¹⁰⁾. Dále došel k závěru, že používání daného přípravku nemá na tuto další kategorii zvířat nepříznivé účinky a může zlepšit parametry užitkovosti u výkrmu prasat. Úřad zvláštní požadavky na monitorování po uvedení na trh nepovažuje za nutné. Úřad také ověřil zprávu o metodě analýzy doplňkové látky přidané do krmiv, předloženou referenční laboratoří Společenství zřízenou nařízením (ES) č. 1831/2003.

(6) Posouzení uvedeného přípravku prokazuje, že podmínky pro povolení stanovené v článku 5 nařízení (ES) č. 1831/2003 jsou splněny. Proto by používání uvedeného přípravku mělo být povoleno podle přílohy tohoto nařízení.

(7) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem Stálého výboru pro potravinový řetězec a zdraví zvířat,

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 370, 17.12.2004, s. 24. Nařízení ve znění nařízení (ES) č. 1980/2005 (Úř. věst. L 318, 6.12.2005, s. 3).

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 243, 15.7.2004, s. 10. Nařízení ve znění nařízení (ES) č. 1812/2005 (Úř. věst. L 291, 5.11.2005, s. 18).

⁽⁶⁾ Úř. věst. L 99, 19.4.2005, s. 5. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 496/2007 (Úř. věst. L 117, 5.5.2007, s. 9).

⁽⁷⁾ Úř. věst. L 63, 1.3.2007, s. 6.

⁽⁸⁾ Úř. věst. L 57, 24.2.2007, s. 3.

⁽⁹⁾ Úř. věst. L 271, 30.9.2006, s. 28.

⁽¹⁰⁾ Vědecké stanovisko komise pro přísady a produkty nebo pro látky používané v krmivech pro zvířata (FEEDAP) k bezpečnosti a účinnosti přípravku Biosaf Sc 47 (*Saccharomyces cerevisiae*) jako doplňkové látky pro výkrm prasat. *The EFSA Journal* (2007) 585, s. 1–9.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 268, 18.10.2003, s. 29. Nařízení ve znění nařízení Komise (ES) č. 378/2005 (Úř. věst. L 59, 5.3.2005, s. 8).

⁽²⁾ Úř. věst. L 291, 5.11.2005, s. 12.

⁽³⁾ Úř. věst. L 46, 20.2.2003, s. 15.

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

„stabilizátory střevní flóry“, se povoluje jako doplňková látka ve výživě zvířat podle podmínek stanovených v uvedené příloze.

Článek 1

Přípravek uvedený v příloze, náležející do kategorie doplňkových látek „zootecnické doplňkové látky“ a funkční skupiny

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 6. března 2008.

Za Komisi
Androulla VASSILIOU
člen Komise

PŘÍLOHA

Identifikační číslo doplňkové látky	Jméno držitele povolení	Doplňková látka (obchodní název)	Složení, chemický vzorec, popis, analytická metoda	Druh nebo kategorie zvířat	Maximální stáří	Obsah		Jiná ustanovení	Konec platnosti povolení
						Mín. obsah	Max. obsah		
						CFU/kg kompletního krmiva o obsahu vlhkosti 12 %			
Kategorie: zootechnické doplňkové látky. Funkční skupina: stabilizátory střevní flóry									
4b1702	Société Industrielle Lesaffre	<i>Saccharomyces cerevisiae</i> NCYC Sc 47 (Biosaf Sc 47)	Složení doplňkové látky: Přípravek <i>Saccharomyces cerevisiae</i> NCYC Sc 47 s obsahem nejméně 5×10^9 CFU/g Charakteristika účinné látky: <i>Saccharomyces cerevisiae</i> NCYC Sc 47 Analytické metody (1): Metoda kultivace na agaru s kvasničným extraktem a chloramfenikolem, založená na metodě ISO 7954 Polymérazová řetězová reakce (PCR)	Výkrm prasat	—	$1,25 \times 10^9$	$1,00 \times 10^{10}$	V návodu pro použití doplňkové látky a premixu musí být uvedena teplota při skladování, doba trvanlivosti a stabilita při peletování.	27. března 2018

(1) Podrobné informace o analytických metodách lze získat na internetové stránce referenční laboratoře Společenství: www.irmm.jrc.be/cf-feed-additives

SMĚRNICE

SMĚRNICE KOMISE 2008/39/ES

ze dne 6. března 2008,

kterou se mění směrnice 2002/72/ES o materiálech a předmětech z plastů určených pro styk s potravinami**(Text s významem pro EHP)**

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1935/2004 ze dne 27. října 2004 o materiálech a předmětech určených pro styk s potravinami a o zrušení směrnic 80/590/EHS a 89/109/EHS ⁽¹⁾, a zejména na čl. 5 odst. 2 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Směrnice Komise 2002/72/ES ⁽²⁾ je zvláštní směrnici ve smyslu nařízení (ES) č. 1935/2004, která harmonizuje pravidla pro povolování materiálů a předmětů z plastů, které jsou určeny pro styk s potravinami.
- (2) Směrnice 2002/72/ES stanoví seznamy látek povolených k výrobě těchto materiálů a předmětů, zejména přísad a monomerů, omezení jejich použití a rovněž pravidla pro označování a pro údaje, které mají být poskytnuty spotřebitelům nebo provozovatelům potravinářských podniků ke správnému používání těchto materiálů a předmětů.
- (3) Stávající seznam přísad ve směrnici 2002/72/ES není úplný, neboť neobsahuje všechny látky, které jsou v současné době povoleny v jednom nebo více členských státech.
- (4) Podle čl. 4 odst. 1 směrnice 2002/72/ES v platném znění se tento seznam považuje za neúplný, dokud Komise nerozhodne v souladu s článkem 4a, že se tento seznam stává taxativním seznamem přísad povolených ve Společenství.
- (5) Pro přísady, které jsou v současné době v členských státech povoleny, uplynula lhůta pro předložení údajů s cílem zhodnocení bezpečnosti těchto přísad Evropským

úřadem pro bezpečnost potravin (dále jen „úřad“) za účelem jejich zařazení do seznamu Společenství dne 31. prosince 2006. Proto lze nyní stanovit datum, kdy se seznam přísad Společenství stane taxativním seznamem. S ohledem na časové období, které bude úřad pro zhodnocení všech platných a včas předložených žádostí potřebovat, by tímto datem měl být leden 2010.

- (6) Dále je vhodné objasnit úlohu prozatímního seznamu uvedeného v čl. 4a odst. 4 a 5 směrnice 2002/72/ES v platném znění a způsob aktualizace tohoto seznamu. Prozatímní seznam zahrnuje přísady, pro něž byly nezbytné údaje předloženy včas a v souladu s požadavky úřadu, ale o kterých není ještě rozhodnuto, zda budou do taxativního seznamu zařazeny.
- (7) Tento prozatímní seznam poskytuje veřejnosti informace o přísadách, pro které probíhá hodnocení za účelem jejich možného zařazení do seznamu přísad Společenství. Vzhledem k tomu, že není možné stanovit, jestli zhodnocení všech přísad zařazených v prozatímním seznamu bude dokončeno k datu, kdy se seznam přísad stane taxativním seznamem, mělo by i nadále být možné tyto přísady používat v souladu s vnitrostátními právními předpisy, dokud nebude jejich hodnocení dokončeno a dokud se nerozhodne o jejich zařazení do taxativního seznamu přísad.
- (8) Jakmile bude přísada z prozatímního seznamu zařazena do seznamu přísad Společenství, nebo jakmile bude učiněno rozhodnutí ji do seznamu Společenství nezařadit, měla by se tato přísada z prozatímního seznamu přísad odstranit.
- (9) Požádá-li úřad v průběhu zkoumání údajů o přísadě zařazené do prozatímního seznamu o doplňující informace a pokud budou tyto informace předloženy ve lhůtě stanovené úřadem, měla by tato přísada na prozatímním seznamu zůstat, dokud v souvislosti s ní nebude učiněno rozhodnutí.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 338, 13.11.2004, s. 4.

⁽²⁾ Úř. věst. L 220, 15.8.2002, s. 18. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 2007/19/ES (Úř. věst. L 97, 12.4.2007, s. 50).

- (10) Na základě nových informací ohledně posuzování rizik monomerů a přísad zhodnocených úřadem⁽¹⁾ by některé přísady přijaté na vnitrostátní úrovni stejně jako nové monomery a přísady měly být zařazeny do příslušných seznamů Společenství povolených látek. Pro jiné látky by na základě těchto nových informací měla být změněna omezení nebo specifikace, které jsou již stanovené na úrovni Společenství. Proto by přílohy II, III, IVa, V a VI směrnice 2002/72/ES měly být odpovídajícím způsobem změněny.
- (11) Směrnice Komise 2005/79/ES⁽²⁾ zařadila do seznamu přísad přísadu s referenčním číslem 30340 a názvem *2,3-bis(acetoxylpropylester kyseliny 12-(acetoxyl)stearové* a číslem CAS 330198-91-9. Název a číslo CAS v uvedené směrnici odrážejí pouze hlavní složku žádosti. Nicméně stanovisko vydané úřadem se vztahuje na směs látek v žádosti obsažených, a nikoli pouze její hlavní složku. Směs látek je nyní zapsaná v registru CAS pod registračním číslem CAS 736150-63-3 a názvem *acetáty hydrogenovaných monoglyceridů ricinového oleje*. Proto je nyní vhodné název a číslo CAS změnit, aby se povolení aktualizovalo pro všechny látky ve směsi. S ohledem na změnu jména se látce přiřazuje nové ref. č. 55910. Vzhledem k tomu, že se na tuto látku nyní vztahuje ref. č. 55910, mělo by se ref. č. 30340 vymazat.
- (12) Z těchto důvodů by se měla směrnice 2002/72/ES aktualizovat, aby zohledňovala nové informace týkající se posouzení rizik látek hodnocených úřadem, aby se stanovilo datum, kdy se seznam přísad stane taxativním seznamem, a aby se objasnila úloha prozatímního seznamu přísad.
- (13) Opatření stanovená touto směrnicí jsou v souladu se stanoviskem Stálého výboru pro potravinový řetězec a zdraví zvířat,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Směrnice 2002/72/ES se mění takto:

1. V článku 4 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Seznam přísad Společenství, které smí být použity pro výrobu materiálů a předmětů z plastů, je společně s omezeními nebo specifikacemi jejich použití uveden v příloze III.

(¹) The EFSA Journal (2007) 555 až 563, s. 1–32.
The EFSA Journal (2007) 516 až 518, s. 1–12.
The EFSA Journal (2007) 452 až 454, s. 1–10.
The EFSA Journal (2006) 418 až 427, s. 1–25.
(²) Úř. věst. L 302, 19.11.2005, s. 35.

Přísady, které nejsou zařazeny do seznamu přísad Společenství, se smí nadále používat při dodržení vnitrostátních právních předpisů až do 31. prosince 2009.

Od 1. ledna 2010 se pro výrobu materiálů a předmětů z plastů smí používat pouze přísady zařazené do seznamu přísad Společenství (taxativní seznam).“

2. Článek 4a se mění takto:

a) Odstavce 3 a 4 se nahrazují tímto:

„3. Komise zveřejní prozatímní seznam přísad, u kterých probíhá hodnocení úřadem, nejpozději do 11. dubna 2008. Uvedený seznam bude průběžně aktualizován.

4. Odchylně od čl. 4 odst. 1 třetího pododstavce se přísady nezařazené do seznamu, na který odkazuje uvedený článek, smí i nadále používat při dodržení vnitrostátních právních předpisů po 1. lednu 2010 tak dlouho, dokud budou zařazeny v prozatímním seznamu.“

b) Doplnuje se odstavec 6:

„6. Přísada bude z prozatímního seznamu odstraněna:

a) jestliže bude zařazena do seznamu přísad Společenství nebo

b) jestliže Komise rozhodne ji do seznamu přísad Společenství nezařadit nebo

c) požádá-li úřad v průběhu zkoumání údajů o doplňující informace a tyto informace nebudou předloženy ve lhůtě stanovené úřadem.“

3. Přílohy II, III, IVa, V a VI se mění v souladu s přílohami I, II, III, IV a V této směrnice.

Článek 2

1. Členské státy přijmou a zveřejní právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 7. března 2009. Neprodleně sdělí Komisi jejich znění a srovnávací tabulku mezi těmito předpisy a touto směrnicí.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

Členské státy budou tyto předpisy používat tak, aby:

- a) umožnily obchod s materiály a předměty z plastů, které jsou určeny pro styk s potravinami a jsou v souladu se směrnicí 2002/72/ES, ve znění této směrnice, a jejich používání od 7. března 2009;
- b) zakázaly výrobu a dovoz do Společenství materiálů a předmětů z plastů, které jsou určeny pro styk s potravinami a nejsou v souladu se směrnicí 2002/72/ES, ve znění této směrnice, od 7. března 2010.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 3

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 4

Tato směrnice je určena členskými státy.

V Bruselu dne 6. března 2008.

Za Komisi
Androulla VASSILIOU
člen Komise

PŘÍLOHA I

Oddíl A přílohy II směrnice 2002/72/ES se mění takto:

a) V příslušném číselném pořadí se vkládají tyto monomery a jiné výchozí látky:

Ref. č.	Číslo CAS	Název	Omezení nebo specifikace
(1)	(2)	(3)	(4)
„15404	000652-67-5	1,4:3,6-dianhydro-D-glucitol	SML = 5 mg/kg. K použití pouze jako komonomer pro poly(ethylen-tereftalát-co-isosorbid-tereftalátu)
19180	000099-63-8	isoftaloyldichlorid	SML(T) = 5 mg/kg (43) (vyjádřeno jako isofталová kyselina)
26305	000078-08-0	Triethoxy(vinyl)silan	SML = 0,05 mg/kg. K použití pouze jako činidlo pro povrchovou úpravu“

b) U těchto monomerů a výchozích látek se sloupec „Omezení nebo specifikace“ nahrazuje tímto:

Ref. č.	Číslo CAS	Název	Omezení nebo specifikace
(1)	(2)	(3)	(4)
„19150	000121-91-5	benzen-1,3-dikarboxylová kyselina isofталová kyselina	SML(T) = 5 mg/kg (43)“

PŘÍLOHA II

Příloha III směrnice 2002/72/ES se mění takto:

1) Oddíl A se mění takto:

a) Do tabulky se v příslušném číselném pořadí vkládají tyto přísady:

Ref. č.	Číslo CAS	Název	Omezení nebo specifikace
(1)	(2)	(3)	(4)
„38875	002162-74-5	bis(2,6-diisopropylfenyl)karbodiimid	SML = 0,05 mg/kg. Látka smí být použita, pokud je oddělená vrstvou PET.
45703	491589-22-1	kalcium-cis-cyklohexan-1,2-dikarboxylát	SML = 5 mg/kg
48960	—	9,10-dihydroxystearová kyselina a její oligomery	SML = 5 mg/kg
55910	736150-63-3	acetáty hydrogenovaných monoglyceridů ricinového oleje	
60025	—	hydrogenované homopolymery nebo kopolymery dec-1-enu, dodec-1-enu nebo okt-1-enu	V souladu se specifikacemi stanovenými v příloze V. Nepoužívat pro předměty ve styku s tukovými potravinami.
62280	009044-17-1	kopolymer isobutylenu (2-methylpropenu) a butenu	
70480	000111-06-8	butyl-palmitát	
76463	—	solí poly(akrylové kyseliny)	SML(T) = 6 mg/kg (36) (pro akrylovou kyselinu)
76723	167883-16-1	kopolymery poly(dimethylsiloxanu) s koncovými 3-aminopropylými skupinami a bis(4-isokyanatocyklohexyl)methanu	V souladu se specifikacemi stanovenými v příloze V
76725	661476-41-1	kopolymery poly(dimethylsiloxanu) s koncovými 3-aminopropylými skupinami a 5-isokyanato-1-(isokyanatomethyl)-1,3,3-trimethylcyklohexanu	V souladu se specifikacemi stanovenými v příloze V
77732	—	poly(ethylen glykol) s 1–30 oxyethylenovými jednotkami (typicky 5), ether s butyl-3-(4-hydroxy-3-methoxyfenyl)-2-kyanakrylátem	SML = 0,05 mg/kg. K použití pouze v PET
77733	—	poly(ethylen glykol) s 1–30 (typicky 5) oxyethylenovými jednotkami, ether s butyl-3-(4-hydroxyfenyl)-2-kyanakrylátem	SML = 0,05 mg/kg. K použití pouze v PET
77897	—	poly(ethylen glykol)monoalkylether-sulfát, soli (1–50 oxyethylenových jednotek, typicky 5; alkyly C ₈ –C ₂₀ lineární i větvené)	SML = 5 mg/kg
89120	000123-95-5	butyl-stearát	
95858	—	parafiny rafinované, z ropy nebo ze syntetických uhlovodíků	SML = 0,05 mg/kg a v souladu se specifikacemi stanovenými v příloze V. Látka nesmí být použita v předmětech, které přijdou do styku s tukovými potravinami.“

b) U těchto přísad se sloupec „Omezení nebo specifikace“ nahrazuje tímto:

Ref. č.	Číslo CAS	Název	Omezení nebo specifikace
(1)	(2)	(3)	(4)
„39815	182121-12-6	9,9-bis(methoxymethyl)fluoren	SML = 0,05 mg/kg
66755	002682-20-4	2-methyl-2,3-dihydroisothiazol-3-on	SML = 0,5 mg/kg. K použití pouze ve vodných dispercích polymeru a emulzích a v koncentracích, které nemají na povrch polymeru nebo na samotnou potravinu antimikrobiální účinek.“

c) Zrušují se řádky týkající se těchto přísad:

Ref. č.	Číslo CAS	Název	Omezení nebo specifikace
(1)	(2)	(3)	(4)
„30340	330198-91-9	2,3-bis(acetoxo)propylester kyseliny 12-(acetoxo)stearové“	

2) Oddíl B se mění takto:

a) Do tabulky se v příslušném číselném pořadí vkládají tyto přísady:

Ref. č.	Číslo CAS	Název	Omezení nebo specifikace
(1)	(2)	(3)	(4)
„34130	—	alkyldimethylaminy (lineární alkyly C ₁₂ –C ₂₀ se sudým počtem atomů uhlíku)	SML = 30 mg/kg
53670	032509-66-3	ethylenglykol-bis[3,3-bis(3- <i>tert</i> -butyl-4-hydroxyfenyl)butanoát]	SML = 6 mg/kg“

b) U těchto přísad se sloupec „Omezení nebo specifikace“ nahrazuje tímto:

Ref. č.	Číslo CAS	Název	Omezení nebo specifikace
(1)	(2)	(3)	(4)
„72081/10	—	ropné uhlovodíkové polymery (hydrogenované)	V souladu se specifikacemi stanovenými v příloze V“

PŘÍLOHA III

Do přílohy IVa směrnice 2002/72/ES se v příslušném číselném pořadí vkládají tyto látky:

Ref. č.	Číslo CAS	Název
„34130	—	alkyldimethylaminy (lineární alkyly C12–C20 se sudým počtem atomů uhlíku)
39815	182121-12-6	9,9-bis(methoxymethyl)fluoren
53670	032509-66-3	ethylenglykol-bis[3,3-bis(3- <i>tert</i> -butyl-4-hydroxyfenyl)butanoát]“

PŘÍLOHA IV

Do části B přílohy V směrnice 2002/72/ES se v příslušném číselném pořadí vkládají tyto nové specifikace:

Ref. č.	Jiné specifikace
„60025	Specifikace: — minimální viskozita (při 100 °C) = 3,8 cSt — průměrná molekulová hmotnost > 450
76723	Specifikace: Frakce s molekulovou hmotností < 1 000 by neměla přesáhnout 1,5 % (hmot.)
76725	Specifikace: Frakce s molekulovou hmotností < 1 000 by neměla přesáhnout 1 % (hmot.)
95858	Specifikace: — průměrná molekulová hmotnost netvoří méně než 350 — viskozita při 100 °C minimálně 2,5 cSt — obsah uhlovodíků s počtem atomů uhlíku < 25, nesmí překročit 40 % (hmot.)“

PŘÍLOHA V

Příloha VI směrnice 2002/72/ES se mění takto:

1) Poznámka 36 se nahrazuje tímto:

„(36) SML(T) v tomto konkrétním případě znamená, že omezení nesmí být překročeno úhrnem migrace látek uvedených pod ref. č.: 10690, 10750, 10780, 10810, 10840, 11470, 11590, 11680, 11710, 11830, 11890, 11980, 31500 a 76463.“

2) Doplnuje se nová poznámka 43, která zní:

„(43) SML(T) v tomto konkrétním případě znamená, že omezení nesmí být překročeno úhrnem migrace látek uvedených pod ref. č.: 19150 a 19180.“

II

(Akty přijaté na základě Smlouvy o ES a Smlouvy o Euratomu, jejichž uveřejnění není povinné)

ROZHODNUTÍ

RADA

ROZHODNUTÍ RADY

ze dne 28. února 2008,

kterým se provádí nařízení (ES) č. 168/2007, pokud jde o přijetí víceletého rámce na roky 2007–2012 pro Agenturu Evropské unie pro základní práva

(2008/203/ES)

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 168/2007 ze dne 15. února 2007, kterým se zřizuje Agentura Evropské unie pro základní práva ⁽¹⁾, a zejména na čl. 5 odst. 1 uvedeného nařízení,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) S vědomím cílů, pro něž byla Agentura Evropské unie pro základní práva (dále jen „agentura“) založena, a v zájmu toho, aby agentura řádně plnila své úkoly, mají být přesně tematické oblasti její činnosti určeny víceletým rámcem, který se stanoví na období pěti let, jak je uvedeno v čl. 5 odst. 2 nařízení (ES) č. 168/2007.

(2) Tento rámec by měl do tematických oblastí činnosti agentury zahrnout boj proti rasismu, xenofobii a s nimi spojenou nesnášenlivost.

(3) Rámec by měl být v souladu s prioritami Unie a měl by řádně zohledňovat pokyny vyplývající z usnesení Evropského parlamentu a ze závěrů Rady v oblasti základních práv.

(4) Rámec by měl řádně zohledňovat finanční a lidské zdroje agentury a být prováděn výhradně v rámci práva Společenství.

(5) Rámec by měl obsahovat ustanovení s cílem zajistit doplňkovost vzhledem k oblastem působnosti dalších orgánů, institucí a subjektů Společenství a Unie, jakož i Rady Evropy a dalších mezinárodních organizací působících v oblasti základních práv. Mezi subjekty Společenství, které jsou pro tento víceletý plán nejdůležitější, a jejichž cíle by proto měly být zohledněny, patří Evropský institut pro rovnost žen a mužů, zřízený nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1922/2006 ze dne 20. prosince 2006 o zřízení Evropského institutu pro rovnost žen a mužů ⁽²⁾, evropský inspektor ochrany údajů, jehož funkce byla zřízena nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů ⁽³⁾, a evropský veřejný ochránce práv.

(6) Komise při přípravě svého návrhu konzultovala správní radu Agentury pro základní práva na jejím zasedání konaném ve dnech 12. a 13. července 2007 a obdržela její písemné připomínky dopisem ze dne 25. července 2007.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 53, 22.2.2007, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 403, 30.12.2006, s. 9.

⁽³⁾ Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1.

- (7) Tento rámec vymezuje přesné tematické oblasti práce agentury, přičemž několik stálých úkolů agentury je stanoveno v článku 4 nařízení (ES) č. 168/2007, včetně úkolu zvyšovat povědomí široké veřejnosti o jejich základních právech a aktivně šířit informace o činnosti agentury.
- (8) Agentura může v souladu s čl. 5 odst. 3 nařízení (ES) č. 168/2007 na žádost Evropského parlamentu, Rady nebo Komise pracovat rovněž mimo tematické oblasti stanovené ve víceletém rámci, pokud to její finanční a lidské zdroje dovolí,

ROZHODLA TAKTO:

Článek 1

Víceletý rámec

1. Zřizuje se víceletý rámec pro Agenturu Evropské unie pro základní práva (dále jen „agentura“) na období let 2007–2012.
2. Agentura v souladu s článkem 3 nařízení (ES) č. 168/2007 plní úkoly stanovené v čl. 4 odst. 1 nařízení (ES) č. 168/2007 v rámci tematických oblastí stanovených v článku 2 tohoto rozhodnutí.

Článek 2

Tematické oblasti

Tematické oblasti jsou tyto:

- a) rasismus, xenofobie a s nimi spojená nesnášenlivost;
- b) diskriminace na základě pohlaví, rasy nebo etnického původu, náboženského vyznání nebo přesvědčení, zdravotního postižení, věku nebo sexuální orientace nebo diskriminace příslušníků menšin a jakákoliv kombinace těchto důvodů (vícenásobná diskriminace);
- c) odškodnění obětí;
- d) práva dětí včetně ochrany dětí;
- e) azyl, přistěhovalectví a integrace přistěhovalců;
- f) víza a ochrana hranic;
- g) účast občanů Unie na demokratickém fungování Unie;

- h) informační společnost, zejména respektování soukromého života a ochrana osobních údajů;
- i) přístup k účinnému a nezávislému soudnictví.

Článek 3

Doplňkovost a spolupráce s dalšími orgány

1. Při provádění tohoto rámce agentura zajišťuje náležitou spolupráci a koordinaci s příslušnými orgány, institucemi a subjekty Společenství, s členskými státy, mezinárodními organizacemi a občanskou společností za podmínek uvedených v článcích 7, 8 a 10 nařízení (ES) č. 168/2007.
2. Agentura zejména koordinuje svou činnost s činností Rady Evropy v souladu s podmínkami stanovenými v článku 9 nařízení (ES) č. 168/2007 a v dohodě uvedené v zmíněném článku.
3. Agentura se zabývá otázkami, které se týkají diskriminace na základě pohlaví, pouze v rozsahu a v rámci své činnosti v oblasti obecných otázek diskriminace uvedených v čl. 2 písm. b); bere v úvahu, že celkovým cílem Evropského institutu pro rovnost žen a mužů, zřízeného nařízením (ES) č. 1922/2006, je přispívat k podpoře a posílení prosazování rovnosti žen a mužů, včetně začleňování hlediska rovnosti žen a mužů do všech politik Společenství a z nich vyplývajících politik členských států, bojovat proti diskriminaci na základě pohlaví a zvyšovat povědomí občanů EU o rovnosti žen a mužů poskytováním technické pomoci orgánům Společenství, zejména Komisi, a orgánům členských států.
4. Agentura plní své úkoly v oblasti otázek lidských práv, které se týkají informační společnosti, aniž je dotčena působnost evropského inspektora ochrany údajů při zajišťování toho, aby orgány, instituce a subjekty Společenství dodržovaly základní práva a svobody fyzických osob, a zejména jejich právo na soukromí, v souladu s jeho povinnostmi a pravomocemi stanovenými v článcích 46 a 47 nařízení (ES) č. 45/2001.

V Bruselu dne 28. února 2008.

Za Radu
předseda
D. MATE

KOMISE

ROZHODNUTÍ KOMISE

ze dne 10. října 2007

týkající se státní podpory v souvislosti s reformou způsobu financování důchodů státních úředníků pracujících u společnosti La Poste

(oznámeno pod číslem K(2007) 4545)

(Pouze francouzské znění je závazné)

(Text s významem pro EHP)

(2008/204/ES)

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

něho oznámení proběhla dne 29. března 2006 a během ní Komise zdůraznila, že návrh oznámení je velmi neúplný, a uvedla, jaké údaje chybí. Dne 7. dubna 2006 Francie Komisi poskytla část chybějících údajů.

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 88 odst. 2 první pododstavec této smlouvy,

- (3) Dne 23. června 2006 Francie v souladu s čl. 88 odst. 3 Smlouvy Komisi oznámila reformu způsobu financování důchodů státních úředníků pracujících u společnosti La Poste (dále jen „reforma“) a uvedla, že má za to, že reforma popsaná v oznámení neobsahuje prvky státní podpory ve smyslu čl. 87 odst. 1 Smlouvy.

s ohledem na Dohodu o Evropském hospodářském prostoru, a zejména na čl. 62 odst. 1 písm. a) této dohody,

- (4) Dne 20. července 2006 zaslala Komise Francii žádost o doplňující informace, a to jak k oznámené reformě, tak k případným kompenzačním opatřením, jichž mohla společnost La Poste v minulosti využívat. Francie zaslala odpověď dne 17. srpna 2006.

poté, co vyzvala zúčastněné strany k podání připomínek v souladu s uvedenými články⁽¹⁾ a s ohledem na tyto připomínky,

- (5) Dopisem ze dne 12. října 2006 informovala Komise Francii o svém rozhodnutí zahájit řízení podle čl. 88 odst. 2 Smlouvy ohledně opatření spjatých s reformou způsobu financování důchodů státních úředníků pracujících u společnosti La Poste.

vzhledem k těmto důvodům:

1. POSTUP

(1) Dne 21. prosince 2005 předložila Francie Komisi návrh reformy financování důchodů státních úředníků pracujících u společnosti La Poste.

(6) Francie předložila své připomínky dopisem ze dne 14. prosince 2006.

(2) Dne 2. března 2006 Francie zaslala elektronickou poštou návrh oznámení reformy. Schůzka týkající se předběž-

(7) Rozhodnutí Komise o zahájení řízení bylo zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie*⁽²⁾. Komise vyzvala zúčastněné strany, aby k uvedeným opatřením předložily své připomínky.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 296, 6.12.2006, s. 6.

⁽²⁾ Viz pozn. pod čarou ze strany 1.

- (8) Komise obdržela připomínky společností [...] (*), jež byly předány Francii. Připomínky Francie k této věci byly obdrženy dne 27. února 2007.
- (9) Komise dne 12. března 2007 a dne 30. května 2007 Francii zaslala doplňující otázky. Odpovědi od Francie obdržela dne 27. dubna 2007 a dne 8. června 2007.
- (10) Komise v souladu s lhůtou uvedenou ve směrnici 97/67/ES vypracovala v říjnu 2006 návrh⁽⁵⁾ na úplné otevření poštovních trhů Společenství hospodářské soutěži do roku 2009.
- (11) Ve Francii je všeobecná poštovní služba vymezena jako celek zahrnující vyhrazené odvětví (vnitrostátní a mezinárodní listovní zásilky, včetně adresných reklamních zásilek, s omezeními hmotnosti/ceny, jak jsou stanovena ve směrnici 97/67/ES) a na vnitrostátní a mezinárodní úrovni nabídka odesílání balíků o hmotnosti nepřesahující 20 kg, veškerého tisku, doporučených zásilek, zásilek s udanou hodnotou a služeb zasílání zpět.
- (12) Jednou z příznačných vlastností francouzského trhu je význam hospodářské soutěže na vstupu (jako např. „worksharing“). V činnostech na výstupu se hospodářská soutěž rozvíjí, zejména v důsledku činnosti subjektů z odvětví novin, jak v činnostech spjatých s adresnými, tak s neadresnými poštovními zásilkami. V oblasti velkoobjemových zásilek působí místní subjekty ve velkých městech pro poštovní zásilky těžší než 50 g. Expresní zásilky a balíky („parcels“) náležejí do liberalizovaných trhů, na kterých se střetávají mezinárodní i vnitrostátní subjekty⁽⁶⁾.

2. PODROBNÝ POPIS OPATŘENÍ

2.1 Souvislosti liberalizace poštovního odvětví

- (10) Cílem politiky Společenství v poštovním odvětví je dobudovat vnitřní trh poštovních služeb a prostřednictvím vhodného předpisového rámce zajistit, aby všichni občané Společenství mohli na celém jeho území využívat efektivních, spolehlivých, vysoce kvalitních a cenově dostupných poštovních služeb. Vzhledem k významu poštovních služeb jak pro hospodářskou prosperitu, tak pro sociální soudržnost a blahobyt ve Společenství se jedná o prioritní oblast činnosti Společenství.
- (11) Uvedené cíle Společenství v oblasti poštovních služeb se staly součástí právních předpisů Společenství na základě rámcové poštovní směrnice – směrnice 97/67/ES Evropského parlamentu a Rady ze dne 15. prosince 1997 o společných pravidlech pro rozvoj vnitřního trhu poštovních služeb Společenství a zvyšování kvality služby⁽³⁾, která zavádí úplný předpisový rámec pro poštovní služby ve Společenství.
- (12) Směrnice 97/67/ES ve znění směrnice 2002/39/ES⁽⁴⁾ stanoví následující etapy procesu postupného a kontrolovaného otevírání trhu a více omezuje ta odvětví služeb, která mohou být vyhrazena. Podle směrnice 97/67/ES mohou členské státy z používání pravidel hospodářské soutěže vyjmout listovní zásilky:
- a) které váží méně než 100 gramů a jejichž cena je nižší než trojnásobek veřejné sazby, a to od 1. ledna 2003 (tzn., že podle odhadu se hospodářské soutěži otevírá přibližně 9 % trhu);

- b) které váží méně než 50 gramů a jejichž cena je nižší než dvouapůlnásobek veřejné sazby, a to od 1. ledna 2006 (tzn., že podle odhadu se hospodářské soutěži otevírá dalších přibližně 7 % trhu).

- (13) Komise v souladu s lhůtou uvedenou ve směrnici 97/67/ES vypracovala v říjnu 2006 návrh⁽⁵⁾ na úplné otevření poštovních trhů Společenství hospodářské soutěži do roku 2009.

- (14) Ve Francii je všeobecná poštovní služba vymezena jako celek zahrnující vyhrazené odvětví (vnitrostátní a mezinárodní listovní zásilky, včetně adresných reklamních zásilek, s omezeními hmotnosti/ceny, jak jsou stanovena ve směrnici 97/67/ES) a na vnitrostátní a mezinárodní úrovni nabídka odesílání balíků o hmotnosti nepřesahující 20 kg, veškerého tisku, doporučených zásilek, zásilek s udanou hodnotou a služeb zasílání zpět.

- (15) Jednou z příznačných vlastností francouzského trhu je význam hospodářské soutěže na vstupu (jako např. „worksharing“). V činnostech na výstupu se hospodářská soutěž rozvíjí, zejména v důsledku činnosti subjektů z odvětví novin, jak v činnostech spjatých s adresnými, tak s neadresnými poštovními zásilkami. V oblasti velkoobjemových zásilek působí místní subjekty ve velkých městech pro poštovní zásilky těžší než 50 g. Expresní zásilky a balíky („parcels“) náležejí do liberalizovaných trhů, na kterých se střetávají mezinárodní i vnitrostátní subjekty⁽⁶⁾.

2.2 Příjemce opatření

- (16) Francouzský zákon č. 90-568 ze dne 2. července 1990 o organizaci veřejné správy pošt a telekomunikací (dále jen „zákon z roku 1990“) transformoval bývalé generální ředitelství telekomunikací na dvě různé veřejnoprávní právnické osoby: společnosti La Poste a France Telecom.
- (17) Společnost La Poste je od 1. ledna 1991 samostatným veřejnoprávním subjektem. V rámci smlouvy o plánu, kterou uzavřela se státem, vykonává společnost La Poste činnosti v oblastech listovních zásilek, expresních a balíkových zásilek, finančních služeb a služeb pro širokou veřejnost.

(*) Důvěrné údaje.

(3) Úř. věst. L 15, 21.1.1998, s. 14. Směrnice naposledy pozměněná nařízením (ES) č. 1882/2003 (Úř. věst. L 284, 31.10.2003, s. 1).

(4) Úř. věst. L 176, 5.7.2002, s. 21.

(5) Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se mění směrnice 97/67/ES ohledně dosažení vnitřního poštovního trhu Společenství (KOM(2006) 594, 18. října 2006).

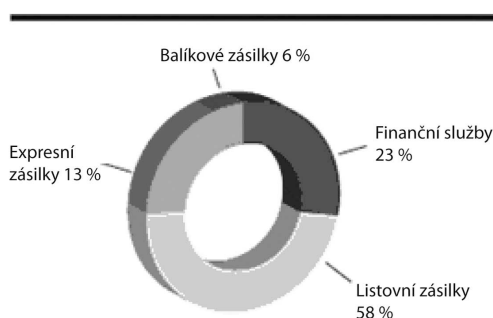
(6) Studie „The Impact on Universal Service of the Full Market Accomplishment of the Postal Internal Market in 2009 – Annexes – Mai 2006“ – vypracovaná z podnětu Komise.

- (18) Společnost La Poste a její dceřiné společnosti tvoří veřejné uskupení, které za podmínek vymezených v dokumentech, které upravují jednotlivé oblasti její činnosti, plní poslání obecného hospodářského zájmu a vykonává činnosti na trhu otevřeném hospodářské soutěži.
- (19) Podle směrnice 97/67/ES byla společnost La Poste rámcovým zákonem č. 99-533 pro hospodaření a udržitelný rozvoj území ze dne 25. června 1999 usta-

novena poskytovatelem všeobecných poštovních služeb ve Francii. V rámci vnitřních i mezinárodních vztahů zajišťuje veřejnou službu poštovních zásilek, jež zahrnuje všeobecnou poštovní službu a zejména veřejnou službu přepravy a distribuce tisku, která se řídí zvláštním režimem stanoveným v zákoníku pošt a elektronických komunikací. Zajišťuje rovněž veškeré ostatní služby sběru, třídění, přepravy a distribuce poštovních zásilek, zásilek všech forem, předmětů a zboží. Vykonává finanční činnosti za podmínek stanovených v článku L. 518-25 měnového a finančního zákoníku.

- (20) Obrat společnosti La Poste se skládá z následujících položek (zdroj: zpráva o činnosti skupiny La Poste, 2005):

PODÍL NA OBRATU PODLE ODVĚTVÍ ČINNOSTI

v milionech EUR

	2004	2005
LISTOVNÍ ZÁSILKY	10 873	11 242
EXPRESNÍ ZÁSILKY	2 387	2 534
BALÍKOVÉ ZÁSILKY	1 097	1 155
FINANČNÍ SLUŽBY	4 292	4 366

- (21) Zákazníky společnosti La Poste jsou podniky, se kterými uskutečňuje 90 % svých činností týkajících se listovních zásilek a expresních/balíkových zásilek, a dále soukromé osoby, na které připadá zbývajících 10 % obratu získaného z uvedených služeb. V případě finančních služeb je situace opačná. Soukromé osoby představují 95 % čistého bankovního výnosu.

- (22) Pracovníci společnosti La Poste se řídí dvěma odlišnými pracovními řády:

i) úředníci vykonávající veřejnou státní službu. Když se společnost La Poste na základě zákona z roku 1990 stala právnickou osobou, nedošlo ke změně postavení zaměstnanců poštovní správy a vláda se zavázala, že státním úředníkům pracujícím pro společnost La Poste bude zachováno postavení úředníka;

ii) soukromoprávní zaměstnanci.

- (23) Zaměstnanci společnosti La Poste se dělí následovně (zdroj: finanční zpráva skupiny La Poste, 2005):

(pracovník/rok)	31.12.2005	31.12.2004
Úředníci	180 558	190 261
Smluvní pracovníci	122 847	119 025
Celkem	303 405	309 286

- (24) Společnost La Poste od roku 1990 postupně přestávala nabírat úředníky a nabírala především zaměstnance se soukromoprávní smlouvou. Zahájila postupný proces změny postavení zaměstnanců, přičemž respektovala služební řád úředníků a právní omezení, a úředníky odcházející do důchodu nahrazovala soukromoprávními zaměstnanci. Společnost La Poste předpokládá, že během příštích let, kdy do důchodu odejde velký počet úředníků, bude úředníky dále nahrazovat soukromoprávními zaměstnanci.

2.3 Předmětná opatření

2.3.1 Popis způsobu financování důchodů státních úředníků pracujících u společnosti La Poste před přijetím zákona z prosince 2006

Důchodový režim státních úředníků

- (25) Důchodový režim státních úředníků se řídí zákoníkem o starobních důchodech státních zaměstnanců a vojáků z povolání.
- (26) Podle Účetního dvora ⁽⁷⁾ se tento režim skládá ze srážky ze mzdy (7,85 %) a z příspěvku zaměstnavatele, který vyplácejí veřejnoprávní subjekty zaměstnávající detašované úředníky (33 %). Naopak v případě úředníků zaměstnaných přímo státem žádný zákonem stanovený příspěvek „zaměstnavatele“ neexistuje. Porovnání nákladů na důchody, které vyplácí stát (po odečtení příjmů ze srážek ze mzdy), a celkové částky platů vyplácených činným zaměstnancům nicméně umožňuje vypočítat sazbu příspěvku „zaměstnavatele“, jež je často označována jako implicitní ⁽⁸⁾. Podle odhadů ministerstva hospodářství, financí a průmyslu dosáhla za rok 2003 implicitní sazba příspěvku státu jako zaměstnavatele 51,9 %, z čehož 44,7 % na civilní zaměstnance a 91,8 % na vojáky z povolání; jde tedy o sazbu, která je v případě civilních úředníků třikrát vyšší než sazba stanovená právními předpisy a kolektivními smlouvami pro platy v soukromé sféře ⁽⁹⁾.

Základní důchodový režim úředníků, kteří pracují u společnosti La Poste

- (27) Úředníci pracující ve společnosti La Poste spadají do kategorie státní veřejné služby. Z tohoto důvodu a v souladu s článkem 20 zákona č. 83-634 ze dne 13. července 1983 o právech a povinnostech úředníků se na ně vztahuje důchodový režim pro státní zaměstnance a vojáky, jenž se řídí zákoníkem o starobních důchodech státních zaměstnanců a vojáků. Státní úředníci pracující ve společnosti La Poste nemají žádné zvláštní výhody v oblasti důchodů oproti jiným státním úředníkům. Společnost La Poste není na rozdíl od jiných veřejnoprávních subjektů účastna žádného zvláštního podnikového či odvětvového režimu.
- (28) Na základě článku 30 zákona z roku 1990 ⁽¹⁰⁾ stát stále právně zaručuje postavení státních úředníků pracujících ve společnosti La Poste a nadále vyplácí jejich důchody. Důchody se úředníkům, tedy i úředníkům pracujícím ve společnosti La Poste ⁽¹¹⁾, každoročně přiznávají prostřednictvím finančního zákona.
- (29) Společnost La Poste neovlivňuje rozhodnutí týkající se důchodového režimu státních úředníků, kteří v ní pracují. Nemá žádný vliv na výši vybraných příspěvků ani na úroveň vyplácených dávek.
- (30) Článek 30 zákona z roku 1990 stanoví, že společnost La Poste zajišťuje finanční rovnováhu režimu sociálního zabezpečení za státní úředníky, kteří v ní pracují. Společnost La Poste tak podle uvedeného článku zcela financuje důchody, které stát vyplácí jejím bývalým zaměstnancům – úředníkům, tím, že státu uhradí vyplacené částky (po odečtení odvodů, které uhradili úředníci v činné službě):

⁽⁷⁾ Zpráva Účetního dvora, „Důchody státních zaměstnanců“, duben 2003.

⁽⁸⁾ Podle Účetního dvora je tato implicitní sazba kromě jiného neúplná, neboť nezohledňuje náklady na správu režimu.

⁽⁹⁾ Sazba příspěvku „zaměstnavatele“ na rok 2003 pro zaměstnance v soukromém sektoru činí 15,46 % v případě řadových pracovníků a 15,60 % v případě vedoucích pracovníků.

⁽¹⁰⁾ Článek 30 z roku 1990 stanoví: „Vyrovnání vyměřených důchodů podle zákoníku o starobních důchodech státních zaměstnanců a vojáků z povolání úředníkům společnosti La Poste [...] provádí stát.“

⁽¹¹⁾ „Státními úředníky pracujícími u společnosti La Poste“ se rozumí státní úředníci, kteří jsou nebo byli v činné službě ve společnosti La Poste nebo ve správě pošt.

„Naproti tomu, [La Poste (...)] je povinna] státní pokladně uhradit:

- a) výši srážky z platu zaměstnance, jejíž sazba je stanovena v článku L. 61 zákoníku o starobních důchodech státních zaměstnanců a vojáků z povolání;
- b) doplňující příspěvek, který umožní vyplacení veškerých přiznaných důchodů a důchodů, jež mají být přiznány jejím pracovníkům, kteří odešli do důchodu.“
- (31) Uvedený způsob financování představuje výjimku z obecného práva. Příspěvek „zaměstnavatele“, který společnost La Poste odvádí, je totiž součástí režimu „vymezených dávek“, jeho cílem je pokrýt celkovou výši důchodů, které stát každoročně vyplácí, aniž by souvisel s počtem úředníků v činné službě, kterým jsou ve společnosti La Poste strhávány odvody ze mzdy. Na rozdíl od zaměstnavatele spadajícího pod obecné právo v režimu průběžného financování, společnost La Poste nehradí zprošňující odvod, ale na základě zákona z roku 1990 byla pověřena vyrovnáním důchodového režimu pro své úředníky.
- (32) „Smlouva o cíli a pokroku“, jež je základem pro smlouvu o plánu mezi státem a společností La Poste na období 1998-2001, jež byla prodloužena na rozpočtová období 2002 a 2003, a dále „smlouva o výkonech a konvergenci“ na období 2003–2007 stanovily tuto náhradu v konstantních eurech na úrovni roku 1997 (dále jen „mezí hodnota z roku 1998“). Část důchodů vyplácená státem, jež není zajištěna ani příspěvkem „zaměstnavatele“, tj. společnosti La Poste, ani srážkou na důchod z platu úředníků, je i nadále hrazena státem.
- (33) Níže uvedená tabulka uvádí v milionech eur příspěvky (uváděno v konstantních eurech), které společnost La Poste od roku 1998 uhradila státu, a platby státu v souvislosti s důchody úředníků pracujících ve společnosti La Poste.

	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	Aktualizovaná hodnota ke dni 30.6.2006
Aktualizační sazba	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
Vyplacené důchody (1)	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
Odvody společnosti La Poste („zaměstnavatele“)	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
Srážka na důchody (úředníci)	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]

(1) Údaje z plnění rozpočtu.

- (34) Celková výše důchodů vyplácených státem mezi lety 1998 a 2005 dosahuje tedy podle Francie k 30. červnu 2006 přibližně [...].
- (35) Povinnost finanční vyváženosti režimu, jež spočívá na společnosti La Poste, by se při neuskutečnění reformy projevila připsáním závazku vůči státu do podrozvahy společnosti La Poste, jež by byl při přechodu na standardy IFRS (*International Financial Reporting Standard*, mezinárodní standard účetního výkaznictví), ke kterému by mělo dojít nejpozději v roce 2007, zaúčtován jako rezerva. Vzhledem k tomu, že si společnost La Poste půjčuje na trhu, ale není kotována na burze, bylo rozhodnuto, že na standardy IFRS přejde po zveřejnění svých půlročních účtů v roce 2007.
- (36) Výše závazků vypočítaná na základě nároků nabytých úředníky k 31. prosinci 2005, jež jsou uvedeny v podrozvaze společnosti La Poste, dosahuje 76 miliard EUR (z čehož 34 miliard představují nároky úředníků v činné službě). Francie má za to, že [...] miliard EUR odpovídá nárokům, jež byly nabyty před založením společnosti La Poste, tj. v období, kdy hlavní činnosti společnosti La Poste nebyly ještě otevřeny hospodářské soutěži.

- (37) V důsledku postupného snižování nábory úředníků od roku 1990 ⁽¹²⁾ a prodlužování délky života musí společnost La Poste od roku 1990 vyplácet důchody ⁽¹³⁾ ve stále vyšších částkách ve srovnání s platy úředníků, kteří u ní zůstávají v činné službě.

Doplňkový důchodový režim pro úředníky společnosti La Poste

- (38) Na základě článku 76 zákona č. 2003-775 ze dne 21. srpna 2003 o reformě důchodů byl zřízen RAFF (*Retraite Additionnelle de la Fonction Publique* – doplňkový důchod ve veřejné správě), veřejný režim doplňkového důchodového zabezpečení povinný od 1. ledna 2005. Jedná se o zálohový a bodový průběžný důchodový režim, jenž má umožnit nabytí nároku na důchod. Režim je spravován veřejnoprávní institucí správní povahy pod dozorem státu, jež se nazývá „Úřad pro doplňkový důchod ve veřejné správě“.
- (39) Společnost La Poste přispívá RAFF za státní úředníky, kteří v ní pracují, a každý měsíc hradí úřadu pro doplňkový důchod ve veřejné službě příspěvky zaměstnavatele a příspěvky úředníků, jež sráží přímo z jejich platu. Uhrazením příspěvku „zaměstnavatele“ úřadu RAFF je společnost La Poste zproštěna svého závazku.

Režim předčasného odchodu do důchodu státních úředníků pracujících ve společnosti La Poste

- (40) Úředníci pracující ve společnosti La Poste mohou, stejně jako ostatní státní úředníci, využívat nástrojů pro předčasný odchod do důchodu, jež pro ně byly zřízeny: postupné zanechávání činnosti a dovolená na konci kariéry.
- (41) Náklady na uvedené nástroje pro předčasný odchod do důchodu za své úředníky nese zcela společnost La Poste. Z tohoto důvodu byla v účetnictví vytvořena rezerva pro úředníky, kteří využívají některý z uvedených nástrojů pro předčasný odchod do důchodu.

2.3.2 Reforma a míra konkurenční spravedlnosti

Právní základy reformy

- (42) Ve vnitrostátních právních předpisech tvoří právní základy reformy stávajícího systému financování důchodů státních úředníků pracujících ve společnosti La Poste změna článku 30 zákona z roku 1990 a předpisů společnosti La Poste, jež byly schváleny vyhláškou č. 90-1214 ze dne 29. prosince 1990. Článek 46 uvedených předpisů stanoví zejména způsob, jakým společnost La Poste uhradí státu náklady na důchody, které nese podle zákona z roku 1990.
- (43) Pro provedení reformy do vnitrostátních právních předpisů je kromě úpravy obou uvedených předpisů nutné zpřesnit způsob výpočtu a úhrady příspěvku „zaměstnavatele“, který bude hradit společnost La Poste výměnou za úhradu důchodů státu a který ji zproští od závazků.

⁽¹²⁾ Nábor zaměstnanců společnosti La Poste od roku 1990:

	1990	1991	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
Přijetí úředníci	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
Přijetí ostatní zaměstnanci	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]

⁽¹³⁾ I bez ohledu na stabilizaci v konstantních eurech od roku 1998.

- (44) Právní předpisy, které byly předány v podobě návrhu Komisi v příloze k připomínkám Francie vůči rozhodnutí o zahájení řízení, byly beze změny přijaty parlamentem a tvoří dnes článek 150 opravného finančního zákona pro rok 2006 ⁽¹⁴⁾.
- (45) Hlavním účinkem uvedených předpisů je skutečnost, že příspěvek „zaměstnavatele“ hrazený společností La Poste získává povahu zproštění od závazku.
- (46) Článek 150 opravného finančního zákona pro rok 2006 stanoví rovněž zásadu míry konkurenční spravedlnosti („MKS“) a uvádí, že způsob výpočtu a úhrady příspěvku „zaměstnavatele“ bude stanoven vyhláškou. Uvedená vyhláška byla zveřejněna dne 2. ledna 2007 ⁽¹⁵⁾. Uvedený článek 150 mění oběh finančních toků: příspěvek bude uhrazen státnímu úřadu pro financování důchodů společnosti La Poste ⁽¹⁶⁾ a již nebude přímo vyplácen státu.

Pojetí reformy

- (47) Francie uvedla, že oznámená reforma v zásadě spočívá v nahrazení stávajícího příspěvku společnosti La Poste příspěvkem obdobným odvodu, jenž vyrovná náklady na důchody společnosti La Poste s náklady jejich konkurentů a jenž bude mít povahu zproštění od závazku.
- (48) Reforma stanoví, že od roku 2006 bude společnost La Poste odvádět zprošťující příspěvek „zaměstnavatele“, jenž bude založen na MKS. Uvedený příspěvek se vypočítá tak, aby vyrovnal úroveň povinných sociálních a daňových odvodů ze mzdy mezi společnostmi La Poste a ostatními podniky v odvětví přepravy a bankovníctví, které se v oblasti sociálního pojištění řídí obecným právem. Francie měla původně v úmyslu použít uvedený výpočet pouze pro rizika, s nimiž se mohou setkat jak zaměstnanci soukromých podniků, tak státní úředníci ⁽¹⁷⁾.
- (49) Jelikož vyměřovací základy a sazby odvodů jsou pro úředníky a pro soukromoprávní zaměstnance odlišné a jelikož se odvody mohou v jednotlivých hospodářských odvětvích poněkud lišit, byl zvolen způsob vyrovnání založený na rekonstrukci.
- (50) Jak bylo vysvětleno v rozhodnutí o zahájení řízení, výpočet vychází z rekonstrukce mzdových nákladů konkurenta, který by zaměstnával zaměstnance, kteří by v oblasti sociálního pojištění podléhali obecnému právu (včetně důchodů), a vyplácel by jim stejnou čistou mzdu, jako mají úředníci společnosti La Poste při totožné struktuře zaměstnanosti a portfoliu činností.

⁽¹⁴⁾ Opravný finanční zákon č. 2006-1771 na rok 2006 ze dne 30. prosince 2006.

⁽¹⁵⁾ Vyhláška č. 2007-3 ze dne 1. ledna 2007 o způsobu vymezení a platby zákonného odvodu zaměstnavatele na úředníky společnosti La Poste.

⁽¹⁶⁾ Tento úřad byl vytvořen vyhláškou č. 2006-1625 ze dne 19. prosince 2006 o vytvoření Státního úřadu pro financování důchodů společnosti La Poste.

⁽¹⁷⁾ Pro francouzské orgány se běžná rizika (zejména stáří, rodina, nemoc, mateřství, pracovní úrazy a odborné vzdělávání) týkala rizik pokrytých povinnými daňovými a sociálními odvody, jež se použijí v případě poštovního odvětví, a smluvními ustanoveními pro bankovní odvětví (srovnání zahrnuje bankovní dodatek, který představuje důchodové připojištění hrazené bankami ve výši 4 % celkových mzdových nákladů). Z toho byla vyňata platná pojištění na pokrytí rizika nezaměstnanosti a pojištění proti riziku nevyplacení mzdy v případě odškodnění či likvidace podniku (Sdružení pro správu záručního režimu pohledávek zaměstnanců). Stejně tak byl ze srovnání vyňat výjimečný solidární příspěvek zavedený zákonem č. 82-939 ze dne 4. listopadu 1982 o výjimečném solidárním příspěvku pro pracovníky bez zaměstnání, jež hradí sami úředníci. Společnost La Poste navíc sama zajišťuje dávky v hotovosti za přerušeni práce z důvodu nemoci, mateřské dovolené, otcovské dovolené a adopce pro úředníky, které zaměstnává, zatímco její konkurenti odvádějí pojištění na tyto dávky. Dávky v hotovosti, které zajišťuje společnost La Poste, představují více než [...] % hrubého tabulkového platu, což odpovídá rozdílu mezi pojistnou sazbou pro soukromoprávní zaměstnance a sazbou pro úředníky. Nebyly zohledněny v původně oznámené MKS, zatímco pojistné placené konkurenty zohledněno bylo.

- (51) Zprošťující příspěvek, který bude společnost La Poste po reformě hradit státu, odpovídá rozdílu mezi takto rekonstruovanými mzdovými náklady a skutečnými mzdovými náklady úředníků (mimo důchody). Takto vypočítaný příspěvek nahradí příspěvek společnosti La Poste stanovený v článku 30 zákona z roku 1990. Příspěvek bude společnost La Poste hradit veřejnoprávní správní instituci.
- (52) Ve vztahu k hrubému tabulkovému platu⁽¹⁸⁾ úředníků v činné službě u společnosti La Poste tento příspěvek určuje míru odvodů společnosti La Poste, jež se nazývá míra konkurenční spravedlnosti („MKS“). Tento příspěvek se bude propočítávat každoročně, aby byl zohledněn skutečný vývoj platů úředníků v činné službě u společnosti La Poste a vývoj, který ovlivní úroveň povinných sociálních a daňových odvodů spadajících do obecného práva.
- (53) Způsob výpočtu zprošťujícího příspěvku společnosti La Poste je tedy založen na vyrovnání úrovně povinných sociálních a daňových odvodů ze mzdy mezi společností La Poste a ostatními podniky v odvětví přepravy a bankovníctví, jež spadají do obecného práva. Takový způsob tedy nezaručuje vyrovnání celkových mzdových nákladů (platy a odvody).
- (54) Nový způsob výpočtu příspěvku společnosti La Poste nemá vliv na individuální situaci úředníků, kteří pracují u společnosti La Poste, ať už se jedná o jejich nárok na důchod, jejich odvody nebo jejich postavení.

Rozdílný přístup reformy k jednotlivým odvětvím činnosti společnosti La Poste

- (55) Jelikož společnost La Poste působí ve dvou odvětvích, poštovním odvětví a bankovníctví, v nichž jsou odvody „zaměstnavatele“ spadajícího pod obecné právo odlišné, vypočítávají se prakticky dvě MKS:
- jedna se vztahuje na okruh státních úředníků pracujících v odvětví „listovních zásilek a balíků“, vypočítává se na základě odvodů přepravních společností, tzn. odvětví, do něhož spadají poštovní činnosti; na základě údajů z roku 2005 se MKS v „poštovním odvětví“ zatím odhaduje na 36,5 % z celkových hrubých tabulkových platů tohoto okruhu;
 - druhá se vztahuje na okruh státních úředníků pracujících v bance La Banque Postale nebo v sekci pro sdílení zdrojů⁽¹⁹⁾; vypočítává se na základě odvodů bank; na základě údajů z roku 2005 se MKS v „bankovním odvětví“ zatím odhaduje na 40,9 % z celkových tabulkových hrubých platů tohoto okruhu.
- (56) Celková MKS může být každoročně vypočítávána jako vážený průměr obou sazeb, vážení se provádí na základě celkových hrubých tabulkových platů odpovídajících každému z obou okruhů. Na základě údajů z roku 2005 se celková MKS zatím odhaduje na 37,2 % z celkových hrubých tabulkových platů ve společnosti La Poste.

⁽¹⁸⁾ Hrubý tabulkový plat je hlavním prvkem odměňování úředníků a závisí na jejich tabulkovém zařazení, jež samo odráží délku jejich praxe v dané profesi. Složky odměny úředníků jsou vymezeny v článku 20 zákona č. 83-634 ze dne 13. července 1983 o právech a povinnostech úředníků.

⁽¹⁹⁾ Tato sekce, jež není právní osobou, spravuje lidské i materiální zdroje odpovídající plnění stanovenému úmluvami mezi společnostmi La Poste a La Banque Postale (například podmínky, za kterých společnost Banque Postale využívá pracovníků společnosti La Poste v obchodní oblasti).

Přechodné období

- (57) Výše uvedená MKS se bude zavádět postupně, a to po čtyřleté přechodné období. V roce 2006 bude zprošťující příspěvek společnosti La Poste stanoven tak, aby bylo dosaženo úrovně příspěvku v eurech odpovídající úrovni stávajícího mechanismu (v současné době se odhaduje na přibližně [...] % celkových hrubých tabulkových platů). Na léta 2007 až 2009 bude sazba odvodů stanovena tak, že se k MKS připočte dočasný doplňkový odvod stanovený na [...] % celkových tabulkových hrubých platů v roce 2007, na [...] v roce 2008 a na [...] v roce 2009. Tento doplňkový odvod bude od roku 2010 zrušen.
- (58) Vzhledem k uvedenému mechanismu by měl být vývoj počáteční celkové MKS ⁽²⁰⁾, jež se použije v přechodném období, následující (odhad na základě údajů z roku 2005):

	2006	2007	2008	2009	2010
Pojistná sazba	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]

Výjimečný paušální příspěvek

- (59) Společnost La Poste dne 29. prosince 2006 uhradila úřadu pro financování důchodů společnosti La Poste výjimečný paušální příspěvek ve výši 2 miliardy EUR ⁽²¹⁾. Tento příspěvek byl zaplacen jednorázově v roce 2006.
- (60) Princip a výše tohoto příspěvku byly stanoveny v rámci jednání mezi státem a společností La Poste. Jeho výše je výsledkem kompromisu mezi okamžitými rozpočtovými potřebami státu a platební schopností společnosti La Poste. [...]
- (61) Jednotlivé subjekty skupiny La Poste přispívají do výjimečného paušálního příspěvku v poměru k celkovým mzdovým prostředkům státních úředníků, kteří pro ně přímo pracují, a to v souladu s následující tabulkou:

	Hrubé mzdové náklady na úředníky (v milionech EUR) údaje z roku 2004	Výjimečný paušální příspěvek
Mateřská společnost	[...]	[...]
Společnost La Banque Postale	[...]	[...] ⁽¹⁾
Společnost Sofipost	[...]	[...]
Společnost Geopost	[...]	[...]
Celkem	[...]	[...]

⁽¹⁾ Otázku rozdělení nákladů v rámci skupiny La Poste, zejména se společností La Banque Postale, Komise v tomto rozhodnutí neposuzuje a o této věci se bude jednat v dalším rozhodnutí.

Přičlenění důchodového režimu úředníků společnosti La Poste k obecným režimům

- (62) Podle Francie představuje přičlenění důchodového režimu úředníků společnosti La Poste k režimům spadajícím do obecného práva pro stát určité řešení. Zatím neproběhla žádná jednání se zástupci obecných důchodových režimů, i když Francie má v úmyslu taková jednání co nejdříve zahájit.

⁽²⁰⁾ Je třeba podotknout, že sazba pro „bankovní“ okruh se nebude snižovat, jakmile dosáhne MKS v „bankovním odvětví“ (odhaduje se na [...] % na základě údajů z roku 2005).

⁽²¹⁾ Viz článek 150 opravného finančního zákona pro rok 2006.

3. DŮVODY PRO ZAHÁJENÍ ŘÍZENÍ

- (63) Komise na základě předběžného posouzení nejprve konstatovala, že oznámená reforma ze společnosti La Poste snímá náklady, které by bývala musela nést podle zákona z roku 1990. Komise si tedy položila otázku, zda náklady společnosti La Poste, jež jsou předmětem úlevy, celkově odpovídají „mimořádnému“ nákladu ve smyslu judikatury Společenství. Soud prvního stupně Evropských společenství v rozsudku *Combis* ⁽²²⁾ považuje za „mimořádné“ ty náklady, které vyplývají z odlišného postavení pracovníků podniku, který se po reformě nalézá v téže situaci jako jeho konkurenti, tzn. že v oblasti řízení svých pracovníků podléhá obecnému právu ⁽²³⁾. V daném případě však Francie nepřijala žádný právní nástroj pro zrušení nebo úpravu zvláštního režimu zaměstnávání úředníků ve společnosti La Poste a způsobu, kterým získávají nárok na důchod.
- (64) Francie dále tvrdila, že cílem reformy bylo postupné vyrovnání nákladů, které nese společnost La Poste, s náklady jejích konkurentů, pokud jde o starobní důchody státních úředníků pracujících ve společnosti La Poste. Komise vyjádřila pochybnosti o účinnosti konkurenční spravedlnosti po provedení reformy.
- (65) Společnost La Poste podle Francie v minulosti nevyužívala jiných kompenzačních opatření, která měla vyrovnat dopady dodatečných nákladů vyplývajících z *ad hoc* režimu společnosti La Poste v oblasti důchodového zabezpečení úředníků. Avšak od roku 1998 společnost La Poste v rozporu s povinnostmi vyplývajících z článku 30 zákona z roku 1990 státu nehradí celkové náklady na důchody vyplácené úředníkům.
- (66) Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem nemohla Komise v dané situaci vyloučit, že opatření neposkytují společnosti La Poste hospodářskou výhodu a neobsahují prvky státní podpory.
- (67) Komise se zajímala o to, zda by předmětná opatření v situaci, kdy by představovala státní podporu, mohla být prohlášena za slučitelná se společným trhem na základě výjimek podle čl. 87 odst. 3 písm. c) Smlouvy.
- (68) Komise v minulosti schválila státní podpory, které podniky určitého odvětví zprošťovaly povinností vyplácet v odvětví zvláštní důchody, pokud tyto povinnosti přesahovaly povinnosti vyplývající z obecného důchodového režimu a byly vymezeny během období monopolu ⁽²⁴⁾. Opatření, jež jsou předmětem tohoto rozhodnutí, mají postupně vyrovnávat náklady, které společnost La Poste nese v souvislosti s důchody státních úředníků, kteří u ní pracovali, s náklady na důchody jejích konkurentů. Komise však doposud nedospěla k závěru, zda se společnost La Poste skutečně nalézá v porovnatelné situaci jako její konkurenti, což by umožňovalo prokázat, že státní podpora je nezbytná pro plné zachování výhod liberalizace trhu s poštovními službami.
- (69) Francie se během řízení neodvolala na čl. 86 odst. 2 Smlouvy.

⁽²²⁾ Rozsudek ze dne 16. března 2004, *Danske Busvognmænd proti Komisi*, T-157/01, Sb. rozh. s. II-917.

⁽²³⁾ Společnost *Combis*, která byla státem pověřena provozováním hromadné autobusové dopravy v Dánsku, zaměstnávala úředníky, kteří si udrželi pracovní vztah se státem, ačkoli pracovali pouze pro společnost *Combis* v rámci režimu detašování. Jelikož úředníci pracují pro společnost *Combis*, musela tato společnost státu hradit platy a důchody, které jim vyplácel. V září 1998 uzavřel stát s podnikem dohodu o změně z postavení úředníka na smluvního pracovníka v případě úředníků zaměstnaných společností *Combis*. Smyslem dohody bylo především dát od 1. dubna 1999 úředníkům na výběr mezi pracovním vztahem jakožto smluvní pracovník u společnosti *Combis* nebo přidělením na jiné přiměřené místo v rámci dánských železnic. Náhradou za to, že se vzdali nároků vyplývajících z postavení úředníka při změně na postavení smluvního pracovníka ve společnosti *Combis*, dotčení úředníci požadovali jednorázovou odměnu ve výši 100 milionů dánských korun.

⁽²⁴⁾ Rozhodnutí Komise 2005/145/ES ze dne 16. prosince 2003 o státních podporách, které Francie poskytla EDF a odvětví elektrárenského a plynárenského průmyslu (Úř. věst. L 49, 22.2.2005, s. 9).

4. PŘIPOMÍNKY ZÚČASTNĚNÝCH STRAN

- (70) Dvě zúčastněné strany, společnosti [...], během řízení předložily společné připomínky.
- (71) [...].
- (72) V souvislosti s opatřeními, jež jsou předmětem rozhodnutí o zahájení řízení, vyvstává zásadní otázka, zda zaměstnávání úředníků představuje „mimořádný“ náklad, jehož odstranění nepředstavuje státní podporu.
- (73) Společnosti [...] především tvrdí, že rozsudek ve věci *Combus* nelze v daném případě použít. Rozdíl mezi případy *La Poste* a *Combus* je podle nich patrný na základě více skutečností. Tvrdí, že plánovaná reforma společnosti *La Poste* neznemožňuje zaměstnávat úředníky; neexistence podpory ve věci *Combus* vyplývá především ze skutečnosti, že zátěž nesli pracovníci společnosti *Combus*; situace v oblasti hospodářské soutěže je zcela odlišná, neboť společnost *La Poste* požívá výlučných práv.
- (74) Za druhé tvrdí, že vyhodnocení „mimořádné“ povahy nákladů na zaměstnávání úředníka by vyžadovalo propočítání všech výhod⁽²⁵⁾ a nevýhod spojených se zaměstnáváním úředníků.
- (75) Za třetí tvrdí, že předmětná opatření nejsou slučitelná s čl. 87 odst. 3 písm. c) Smlouvy, neboť nepodporují hospodářskou soutěž.
- (76) Kromě toho uvádí, že přísné podmínky reformy důchodového režimu společností EDF/GDF, jež jsou popsány v rozhodnutí 2005/145/ES, nejsou dodržovány, neboť reforma prý jednak omezuje schopnost konkurentů rozvíjet se na trzích, kde působí společnost *La Poste*, místo aby odstranila překážky při vstupu, a jednak postrádá proporcionalitu, neboť Francie neprokázala, že předmětná opatření co možná nejméně poškozují hospodářskou soutěž.
- (77) Reforma údajně není spravedlivá, neboť do seznamu obecných rizik nezahrnuje riziko nezaměstnanosti, nezapočítává konkurenční výhody, jež má podnik požívající výlučných práv, zavádí subjektivní klíč zvýhodňující společnost *La Poste* a nebere v úvahu kompenzační opatření, jichž společnost *La Poste* využívala v minulosti⁽²⁶⁾.
- (78) Ve lhůtě stanovené v rozhodnutí o zahájení řízení nedošly další připomínky. Komise tuto lhůtu neprodloužila, neboť měla za to, že pro prodloužení lhůty neexistuje žádný řádný důvod ve smyslu čl. 6 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES⁽²⁷⁾.

5. PŘIPOMÍNKY FRANCIE

- (79) Francie předložila své připomínky dne 14. prosince 2006. Doplnující údaje došly jako odpověď na otázky Komise dne 27. dubna 2007 a dne 8. června 2007.

⁽²⁵⁾ Mezi výhodami pro společnost *La Poste* připomínky zmiňují chybějící pojištění v nezaměstnanosti pro úředníky, nižší hrubé ohodnocení úředníků oproti zaměstnancům v soukromé sféře, stabilitu úředníků v období růstu a možnosti předčasného odchodu do důchodu nebo jejich přeražení do jiného útvaru v období recese, výhodnější podmínky důchodu pro úředníky a výlučná práva společnosti *La Poste*.

⁽²⁶⁾ Důsledkem posledního uvedeného bodu je podle rozsudku ve věci *Deggendorf* (rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 13. září 1995, T-244/93 a T-486/93, *Textilwerke Deggendorf*, Sb. rozh. s. II-2265), že nelze schválit žádnou novou podporu, pokud společnost *La Poste* nevrátila protiprávní podpory, které předtím přijala.

⁽²⁷⁾ Úř. věst. L 83, 27.3.1999, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 1791/2006 (Úř. věst. L 363, 20.12.2006, s. 1).

- (80) Francie se domnívá, že prokázala, že zamýšlená reforma neobsahuje prvky státní podpory. Tvrdí, že stávající způsob financování důchodů úředníků pracujících u společnosti La Poste, který byl stanoven zákonem ze 2. července 1990, přenáší na společnost La Poste příliš velkou finanční zátěž v oblasti obecného práva, která pro ni představuje velmi významnou konkurenční nevýhodu. Plánovaná reforma by měla pouze odstranit konkurenční nevýhodu vyplývající z uvedeného režimu tím, že by vyrovnala podmínky financování důchodů úředníků pracujících u společnosti La Poste s podmínkami, jež se uplatňují v případě soukromých společností pro zaměstnance v odvětvích, v nichž je společnost La Poste činná. Odstranění takového mimořádného finančního nákladu uloženého společnosti La Poste státem by společností La Poste neposkytovalo žádnou výhodu vůči jejím konkurentům.
- (81) Francie tvrdí, že náklady na důchody, jež musí společnost La Poste nést na základě zákona z roku 1990, nejsou součástí jejich obvyklých nákladů. Samotná skutečnost, že zákon stanovil pro určitou společnost zvláštní režim, sama o sobě nečiní z tohoto režimu režim obvyklý. Posouzení „obvyklosti“ určitého nákladu ve smyslu pravidel Společenství o státní podpoře totiž naprosto nezávisí na povaze jejího právního základu. Francie se s odvoláním na argumenty uvedené v oznámení domnívá, že povinnosti odchylovající se od obecného práva, jež byly vytvořeny zákonem z roku 1990, nespadají do kategorie povinností, které by tvořily součást „obvyklých nákladů“ společnosti, a to v souladu s pokyny Společenství pro státní podporu na záchranu a restrukturalizaci podniků v obtížích⁽²⁸⁾ („povinnosti, které musí podnik přijmout na základě pracovních právních předpisů nebo kolektivních smluv uzavřených s odbory v oblasti náhrad za propuštění a/nebo předčasný odchod do důchodu“).
- (82) Francie nesouhlasí s velmi omezujícím výkladem rozsahu rozsudku ve věci *Combus*, který Komise vzala v úvahu. Podle ustálené judikatury Soudního dvora Evropských společenství a Soudu prvního stupně se totiž pojem státní podpora použije pouze na zásahy státu, které v různých podobách snižují náklady, které obvykle zatěžují rozpočet společnosti, a které tedy mohou narušit hospodářskou soutěž tím, že dané společnosti poskytují výhodu. Z uvedených zásad vyplývá rozhodovací praxe Komise a judikatura Společenství, podle níž odstranění strukturální nevýhody uložené státem nepředstavuje výhodu, jež může být posuzována jako podpora, neboť má společnost zprostit neobvyklého nákladu a umožňuje tak znovu nastolit rovnost podmínek hospodářské soutěže. Taková zásada vyplývá přímo z pojmu státní podpora, jak jej upřesňuje Soudní dvůr. Byla uznána a použita nejen v rozsudku ve věci *Combus*, ale rovněž ve více dalších věcech uvedených v oznámení, jako např. ve věcech *Sabena/Swissair* a *Enirisorse*⁽²⁹⁾.
- (83) Námitky Komise o okolnostech, jež daný případ odlišují od rozsudku ve věci *Combus*, by neměly být brány v potaz. Na jedné straně okolnost, že ve věci *Combus* mělo předmětné opatření podobu náhrady vyplacené státem úředníkům výměnou za změnu jejich postavení, neznamená, že odstranění neobvyklého nákladu společnosti La Poste vyplývajícího z financování důchodů státních úředníků musí být nezbytně doprovázené změnou postavení těchto úředníků nebo jejich odškodněním. Podle přístupu Soudu prvního stupně jde o to, i) zda by společnost *Combus* pocítovala strukturální nevýhodu oproti svým konkurentům (jež by vyplývala z „výsadního a nákladného postavení úředníků“) a ii) zda by zásah státu umožnil společnosti *Combus* zbavit se této konkurenční nevýhody (v daném případě prostřednictvím změny postavení zaměstnanců a odškodněním ze strany státu). Francie se na druhé straně domnívá, že postupné nahrazování úředníků soukromoprávními zaměstnanci ve skutečnosti ve společnosti La Poste probíhá od roku 1990, a to v rámci zákona z roku 1990, tím, že soukromoprávní zaměstnanci nahrazují úředníky odcházející do důchodu a postupně se přestávají nabírat úředníci. Tato okolnost je tedy v daném případě rovněž přítomna. Navíc v květnu 2005 byl změněn zákon z roku 1990 s cílem odstranit omezení při nábore soukromoprávních zaměstnanců. Od té doby zákon stanoví obecnou zásadu pro nábor soukromoprávních zaměstnanců, totiž že „společnost La Poste může při dodržení režimu kolektivních smluv a v rámci pokynů stanovených v plánovací smlouvě zaměstnat smluvní zaměstnance“.

⁽²⁸⁾ Úř. věst. C 244, 1.10.2004, s. 2.

⁽²⁹⁾ Rozsudek Soudního dvora ze dne 23. března 2006, C-237/04, *Enirisorse proti Sotacarbo*, body 46-51.

- (84) Francie připomíná, že společnost La Poste v minulosti, zejména v období založení společnosti v letech 1990–1991, nevyužívala žádného kompenzačního opatření, které by v době udělení mělo vyrovnat účinky neobvyklého strukturálního nákladu společnosti La Poste a které by bylo spjato s důchodovým zabezpečením úředníků společnosti La Poste.
- (85) Stabilizační nástroj z roku 1998 představuje pouze částečnou úlevu od neobvyklých nákladů společnosti La Poste. Díky tomuto nástroji se stabilizují hrubé částky, které společnost La Poste hradí státu za úředníky, ale nemá žádný vliv na snižování stavu činných úředníků odvádějících daně.
- (86) Stabilizovaný nástroj rovněž nezpochybnuje skutečnost, že společnost La Poste nese na základě zákona z roku 1990 příliš vysokou zátěž, protože příspěvek společnosti La Poste nadále spadá do režimu „s vymezenými dávkami“ a nemá povahu zprošťujícího příspěvku. Stabilizační nástroj tedy nezměnil ani zásadu zápisu důchodových závazků do podrozvahy společnosti La Poste, ani způsob jejich výpočtu, ani povinnost vytvořit pro tyto závazky účetní rezervu při přechodu na mezinárodní účetní standardy v případě, že by byl nástroj zachován.
- (87) Francie v neposlední řadě uvádí, že vedle všeobecné poštovní služby má společnost La Poste nadbytečné čisté náklady se službami obecného hospodářského zájmu v oblasti dopravy a distribuce tisku a se službami v oblasti územního plánování. Nedostatečná náhrada za tyto dva úkoly dosahuje přibližně [...] ročně v období let 2000–2005.
- (88) Pro vyčíslení dodatečných nákladů vyplývajících z režimu odchylek, jenž se ve společnosti La Poste používal v letech 1998–2005, učinila společnost přesnější výpočet zpětnou extrapolací z MKS na období ⁽³⁰⁾:

	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005
Sazba příspěvku zaměstnavatele před stabilizací	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
Sazba příspěvku zaměstnavatele po stabilizaci	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
Simulovaná míra konkurenční spravedlnosti (zpětnou extrapolací)	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]

- (89) Stabilizace nákladů na důchody úředníků, jež se vyplácí státu, v konstantních eurech (po odečtení inflace) údajně pouze částečně kompenzuje strukturální nevýhodu a tím méně společnosti La Poste poskytuje jakoukoli výhodu oproti jejím konkurentům. Nepředstavuje tedy podporu.
- (90) V otázce skutečné povahy spravedlnosti v hospodářské soutěži má Francie výhrady ke třem pochybnostem uvedeným v rozhodnutí o zahájení řízení.
- (91) Vynětí rizika nezaměstnanosti z výpočtu MKS je odůvodněno především tím, že státní úředníci nejsou na základě svého postavení tomuto riziku vystaveni. Bylo by ostatně paradoxní ukládat společnosti La Poste platbu příspěvků na pojištění pro případ nezaměstnanosti, když nemá možnost

⁽³⁰⁾ Tyto odhady jsou ovlivněny metodickými omezeními.

využívat při řízení pracovních sil flexibilitu, která je obvyklou protiváhou tohoto příspěvku. Francie v odpovědi na otázku Komise zvláště uvádí, že pro úředníky společnosti La Poste neexistuje žádná možnost plnoprávného „návratu“ do státní správy: takový přesun předpokládá, že jsou splněny tři podmínky: žádost daného úředníka (zásada dobrovolnosti), existence dostupných pracovních míst ve státní správě a existence míst s rovnocennou kvalifikací. Francie se vzhledem k těmto okolnostem domnívá, že potenciální efekt mobility je vzhledem k rigiditě v zaměstnávání úředníků nepříliš významný.

- (92) Francie dále zdůrazňuje, že zaměstnávání úředníků představuje pro společnost La Poste oproti zaměstnávání pracovníků podle soukromého práva ⁽³¹⁾ náklad navíc, a to na jakékoli uvažované úrovni a i po korekci počtu odpracovaných let. I přes vynětí rizika nezaměstnanosti a bez ohledu k významným nákladům navíc vyplývajícím z rigidity postavení úředníků by společnost La Poste i po reformě, navzdory příspěvku na spravedlnost v hospodářské soutěži, byla zatížena vyššími celkovými mzdovými náklady než její konkurenti, dokud bude zaměstnávat úředníky.
- (93) Pokud jde o MKS, má Francie za to, že ve svém vymezení prokázala opatrnost. Zdůrazňuje totiž, že vlastní pojištění, které společnost La Poste učinila pro případ peněžitých dávek při přerušení práce z důvodu pracovní neschopnosti, mateřské dovolené, otcovské dovolené a adopce, je nákladnější než odvody do obecného režimu, které platí společnosti spadající do obecného práva. Tyto náklady navíc však při výpočtu MKS nebyly vzaty v úvahu.
- (94) Francie nicméně na žádost Komise vypočítala MKS, která přihlížela ke všem rizikům, a to včetně rizik, která nejsou společná a která vyplývají ze zvláštního režimu vlastního pojištění společnosti La Poste ⁽³²⁾. V roce 2006 byl dopad na MKS možného zohlednění příspěvků na pojištění pro případ nezaměstnanosti, pojištění na zaručení pohledávek zaměstnanců a výjimečného solidárního příspěvku, jakož i peněžitých dávek při přerušení práce z důvodu pracovní neschopnosti, mateřské dovolené, otcovské dovolené a adopce následující: celková změněná MKS dosahuje výše [...] % místo oznámené MKS ve výši 37,2 %. MKS upravená podle jednotlivých sektorů dosahuje v poštovním odvětví [...] (místo oznámených 36,9 %) a v bankovním odvětví [...] % (místo oznámených 39,9 %).

	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
Celková MKS společnosti La Poste	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
MKS v poštovních činnostech	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
MKS v bankovních činnostech	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
Hypotéza celkové MKS společnosti La Poste zahrnující riziko nezaměstnanosti, které není společné, a peněžité dávky při přerušení práce z důvodu pracovní neschopnosti, mateřské dovolené, otcovské dovolené a adopce	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
Hypotéza MKS v oblasti poštovních činností zahrnující riziko nezaměstnanosti, které není společné, a peněžité dávky při přerušení práce z důvodu pracovní neschopnosti, mateřské dovolené, otcovské dovolené a adopce	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
Hypotéza MKS v oblasti bankovních činností zahrnující riziko nezaměstnanosti, které není společné, a dávky při přerušení práce z důvodu pracovní neschopnosti, mateřské dovolené, otcovské dovolené a adopce	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]

⁽³¹⁾ Zejména v důsledku vyšších platů.

⁽³²⁾ Údaje za období 1998–2004 byly sestaveny zpětnou extrapolací na základě údajů z roku 2005. Celkové roční mzdové náklady na úředníky, zejména hrubé tabulkové platy, se evidují za rok, na nějž je vypočítána MKS. Podíly podle činnosti mezi vedoucími pracovníky a řadovými pracovníky byly vypočítány poměrným dílem z celkových mzdových nákladů na úředníky a z tabulkových platů. Pojištění jsou pojištění platná ke dni 1. ledna roku, na nějž je vypočítána MKS. Komise má za to, že použitá metodika je soudržná a obezřetná.

- (95) Francie rovněž vypočítala čisté aktualizované hodnoty příspěvků „zaměstnavatele“ společnosti La Poste následovně:

(v miliardách EUR)	Zákon z roku 1990	Veřejné instituce ⁽¹⁾	Oznámená MKS	Upravená MKS ⁽²⁾
Čisté aktualizované hodnoty	[...]	[...]	[...]	[...]

⁽¹⁾ Francie vypočítala čistou aktualizovanou hodnotu, jež vyplývá z odvodových sazeb pro veřejnoprávní instituce, podle důchodového režimu pro státní úředníky.

⁽²⁾ Včetně příspěvků na pojištění pro případ nezaměstnanosti, příspěvku na zaručení pohledávek zaměstnanců, výjimečného solidárního příspěvku a nákladů na dávky, jež si společnost La Poste sama pojistila.

- (96) Podle Francie by změna MKS vedla ke zvýšení čistých aktualizovaných hodnot příspěvků, jež má společnost La Poste platit, o 2 miliardy EUR. Francie uvádí, že tato částka odpovídá výjimečnému paušálnímu příspěvku, který společnost La Poste zaplatila dne 29. prosince 2006.
- (97) Francie dospěla k závěru, že oznámená reforma neobsahuje státní podporu, neboť společnost La Poste nebude mít oproti svým konkurentům žádnou výhodu.
- (98) Francie však v odpovědi na připomínky a otázky Komise vyjádřila v rámci celkové shody na této reformě připravenost zavázat se k následujícím bodům:
- i) MKS bude zahrnovat všechny příspěvky, včetně příspěvků na zaručení pohledávek zaměstnanců a příspěvků na pojištění pro případ nezaměstnanosti, výjimečného solidárního příspěvku a nákladů na dávky, jež si společnost La Poste sama pojistila,
 - ii) skutečné úhrady společnosti La Poste, jež jsou stanoveny zákonem a prováděcí vyhláškou, se budou vyvíjet podle oznámené reformy, pokud kapitalizovaný součet rozdílů mezi ročními příspěvky vyplývajícími z používání MKS, jež zohledňuje rizika, která nejsou společná, a mezi skutečně uhrazeným oznámeným příspěvkem (oznámená MKS a dodatečné příspěvky za léta 2006–2009) zůstane nižší než 2 miliardy EUR (výše výjimečného paušálního příspěvku). Pokud tento kapitalizovaný součet překročí 2 miliardy EUR v kapitalizované hodnotě, bude příspěvek společnosti La Poste včas navýšen na úroveň příspěvku vyplývajícího z používání MKS, jež zohledňuje rizika, která nejsou společná.
- (99) Francie uvádí, že vymezení objemu mzdových prostředků na úředníky mezi odvětvím „finančních služeb“ a odvětvím „listovních zásilek a balíků“ spočívá na dvou objektivních kritériích:
- i) povaze požadované způsobilosti pro výkon funkce, podle toho, zda úředníci mají nebo nemají kompetence specifické pro bankovní odvětví;
 - ii) útvaru v rámci společnosti La Poste, podle toho, zda je počet, zeměpisné umístění, vzdělání a služební postup úředníků vymezen společností La Poste nebo společností La Banque Postale.
- (100) Přes neshody na zásadách, avšak s výhledem na celkovou shodu na této reformě, vyjádřila Francie připravenost zohlednit při každoročním výpočtu MKS procento pracovníků, kteří působí v několika odvětvích zároveň, tak jak ho společnost La Poste na základě údajů vyplývajících z jejího analytického účetnictví přefakturovává do okruhu bankovních pracovníků společnosti La Banque Postale.
- (101) S cílem zodpovědět otázky Komise Francie rovněž navrhla tzv. „niterný“ přístup soustředující se na analýzu toho, jak společnost zajišťuje své závazky ohledně důchodů úředníků. Francie především zdůrazňuje skutečnost, že takový přístup se jí jeví jako velmi neodpovídající postavení společnosti La Poste, která i) zaměstnává státní úředníky, jejichž postavení je zachováno a je i nadále vymezeno státem a jejichž důchodový režim je režimem, který se používá na všechny státní zaměstnance a vojáky, a ii) přestala zaměstnávat úředníky.
- (102) Francie poté zkoumala, zda příspěvek, který společnost La Poste hradí státu na financování důchodů úředníků, kteří v ní pracovali, odpovídá podmínkám, které by přijal soukromoprávní subjekt. Aby tomu tak bylo, bylo by třeba, aby se odměna státu rovnala přinejmenším čisté aktualizované hodnotě závazků společnosti La Poste, a tak zajišťovala financování těchto závazků jejich úplnou kapitalizací. Francie si použitím těchto zásad ověřila, že platby, které společnost La Poste uskutečnila, v minulosti pokryly obvyklý pojistný náklad ⁽³³⁾, a že čistá aktualizovaná hodnota budoucích plateb společnosti La Poste

⁽³³⁾ Obvyklý roční pojistný náklad odpovídá nárokům, které jsou získány během roku náhradou za činnosti uskutečněné během účetního období.

státu odpovídá čisté aktualizované hodnotě obvyklých ročních pojistných nákladů. Francie z této analýzy vyvozuje, že sazba příspěvku „zaměstnavatele“ by byla [...] %, tedy mnohem nižší, než je oznámená MKS. Použití této sazby by pro společnost La Poste znamenalo, že by zaplatila o [...] více v porovnání se svými závazky, tzn. se závazky odpovídajícími rokům, kdy v ní od jejího založení roku 1990 působili úředníci.

- (103) Pokud by Komise dospěla k závěru, že reforma zahrnuje státní podporu, Francie by v zásadě souhlasila s úvahou o slučitelnosti podpory, kterou Komise rozvinula v rozhodnutí o zahájení řízení, jelikož cílem oznámené reformy je vytvořit pro společnost La Poste postavení srovnatelné s postavením jejích konkurentů. Francie připomíná, že podle rozhodnutí o zahájení řízení je podpora slučitelná se společným trhem, jestliže podniku umožňuje, aby se zbavil nákladů, které nesl před liberalizací a které by významně ovlivnily jeho konkurenceschopnost v prostředí, v němž probíhá liberalizace.
- (104) Francie zdůrazňuje, že plánované přičlenění důchodového zabezpečení k režimu obecného práva nijak neovlivňuje analýzu oznámené reformy, pokud jde o státní podporu. V oblasti vztahů mezi společnostmi La Poste a státem je zavedení zprošťujícího příspěvku, který společnost La Poste hradí a který je založen na MKS, dostatečnou zárukou toho, že se nejedná o státní podporu, aniž by bylo nezbytné posuzovat způsoby financování důchodů státních úředníků, jež budou zvoleny na konci reformy. V takovém rámci by se zamýšlené přičlenění týkalo pouze dvou stran, státu a Státní důchodové pojišťovny (Caisse nationale d'assurance vieillesse); společnost La Poste by na základě oznámené reformy byla v tomto ohledu zproštěna jakékoli odpovědnosti. Jelikož obě strany, kterých se přičlenění týká, nemohou být ve smyslu Smlouvy považovány za podniky, toto přičlenění nemůže zahrnovat jakoukoli státní podporu.
- (105) Francie se vyjádřila k připomínkám zúčastněných stran dne 27. února 2007. Má za to, že dané připomínky nemohou zpochybnit analýzu, podle níž zamýšlené opatření neobsahuje prvky státní podpory, jak bylo vysvětleno v oznámení a v mnoha dokumentech, jež si poté s Komisí vyměnila. Francie se rovněž domnívá, že třetí strany nebyly schopny předložit náležité argumenty vedle pouhého opětovného vznesení pochybností uvedených v rozhodnutí o zahájení řízení a týkajících se skutečností, u nichž se domnívá, že prokázala jejich nepodloženost.

6. POSOUZENÍ OPATŘENÍ

- (106) Opatřeními, která Komise v rámci tohoto rozhodnutí posuzovala, jsou mezní hodnota z roku 1998

a oznámená reforma režimu důchodového zabezpečení státních úředníků pracujících u společnosti La Poste podle článku 150 opravného finančního zákona pro rok 2006.

6.1 Posouzení státní podpory

- (107) Podle čl. 87 odst. 1 Smlouvy představuje opatření státní podporu, pokud jsou splněny čtyři následující kumulativní podmínky:
- i) opatření musí svého příjemce zvýhodnit;
 - ii) opatření musí narušit hospodářskou soutěž nebo hrozit jejím narušením, protože zvýhodní některé podniky;
 - iii) musí se jednat o státní zásah nebo zásah ze státních prostředků;
 - iv) opatření musí být takové, že ovlivňuje obchod mezi členskými státy.

6.1.1 Státní prostředky

- (108) Ustanovení čl. 87 odst. 1 Smlouvy se týká podpor poskytnutých státem nebo prostřednictvím státních prostředků. Jinak řečeno je třeba, aby předmětná opatření byla výsledkem jednání státu nebo byla financována ze státních prostředků.
- (109) Mezní hodnota příspěvku společnosti La Poste, jež byla zavedena v roce 1998, vychází ze smlouvy mezi francouzským státem a společností La Poste; Francie tuto smlouvu považuje za „zvláštní prováděcí pravidla podle ustanovení zákona z roku 1990“. Reforma z roku 2006 se opírá o zákon. Předmětná opatření jsou tedy prováděna Francií.
- (110) Posuzovaná opatření mohou vést k tomu, že se stát vzdá finančních zdrojů, neboť společnost La Poste již nebude zajišťovat finanční vyrovnanost režimu důchodového zabezpečení státních úředníků, kteří u ní pracují. Podle ustálené judikatury platí, že pokud se orgány veřejné moci vzdají některých daňových či jiných příjmů, jedná se o využití státních prostředků⁽³⁴⁾. Předmětná opatření tedy v sobě zahrnují státní prostředky.

⁽³⁴⁾ Rozsudek ze dne 27. ledna 1998, *Ladbroke proti Komisi*, T-67/94, Sb. rozh. ss II-1, bod 109.

6.1.2 *Narušení obchodu*

(111) Komise uvádí, že trhy, na nichž skupina La Poste působí, jsou široce otevřeny obchodu v rámci Společenství, a to zejména na základě směrnice Rady 88/361/EHS ze dne 24. června 1988, kterou se provádí článek 67 Smlouvy⁽³⁵⁾ (volný oběh kapitálu), druhé směrnice Rady 89/646/EHS ze dne 15. prosince 1989, kterou se koordinují právní a správní předpisy o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o jejím výkonu a kterou se mění směrnice 77/780/EHS⁽³⁶⁾ (svoboda usazování) a směrnice 97/67/ES (poštovní směrnice). Ve finanční zprávě skupiny La Poste za rok 2005 se rovněž uvádí, že:

- i) 64,5 % obrátu je realizováno na trzích podléhajících hospodářské soutěži,
- ii) 15,2 % obrátu je realizováno na mezinárodních trzích (mimo Francii) oproti 14,1 % v roce 2004.

(112) Uvedená finanční zpráva navíc zdůrazňuje, že skupina je schopna se rozvíjet na otevřených trzích ve Francii a v Evropě.

(113) Předseda společnosti La Poste ve své odpovědi na zprávu Účetního dvora o společnosti La Poste z roku 2003⁽³⁷⁾ uvádí, že „skupina bude pokračovat v internacionalizaci, aby zohlednila otvírání trhů a internacionalizaci svých největších zákazníků. Podniky působící v oblasti zásilek, balíků a expresní služby se totiž stále častěji zúčastňují nabídkových řízení na evropské úrovni. Skupina musí být na toto připravena.“

(114) V této souvislosti je dostačující konstatování, že trhy, na nichž společnost La Poste působí, mají přeshraniční rozměr a že společnost La Poste je v hospodářské soutěži s podniky působícími v jiných členských státech a s francouzskými podniky působícími na těchto trzích na mezinárodní úrovni.

(115) Předmětná opatření ztěžují obchodní činnosti subjektů působících na úrovni Společenství, které by si přály rozvíjet svou činnost ve Francii.

⁽³⁵⁾ Úř. věst. L 178, 8.7.1988, s. 5.

⁽³⁶⁾ Úř. věst. L 386, 30.12.1989, s. 1. Směrnice zrušená směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2000/12/ES (Úř. věst. L 126, 26.5.2000, s. 1). Směrnice 200/12/ES byla nahrazena směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2006/48/ES ze dne 14. června 2006 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o jejím výkonu (přepřevzaté znění) (Úř. věst. L 177, 30.6.2006, s. 1).

⁽³⁷⁾ Účty a správa společnosti La Poste (1991–2002), říjen 2003.

(116) Jelikož předmětná opatření posilují postavení společnosti La Poste ve srovnání s ostatními konkurenčními subjekty při obchodování v rámci Společenství, má Komise za to, že narušují obchod mezi členskými státy a mohou narušit hospodářskou soutěž mezi hospodářskými subjekty.

(117) Existence zákonného monopolu na některé činnosti společnosti La Poste nemění tento závěr. V situaci postupné liberalizace, která probíhá od roku 1998, a na začátku úplné liberalizace poštovních služeb je riziko narušení obchodu předvídatelné⁽³⁸⁾, a to i v případě činností, jež jsou v současné době předmětem monopolu, tím spíše, že činnosti v rámci monopolu a činnosti v rámci hospodářské soutěže (např. expresní zásilky) využívají v režimu produkce společnosti La Poste společné průmyslové postupy. Kromě toho mohou být činnosti provozované v rámci monopolu rovněž v nepřímé hospodářské soutěži s nepoštovními činnostmi provozovanými v rámci hospodářské soutěže, jako např. používání elektronické pošty („e-substituce“)⁽³⁹⁾ nebo faxu.

6.1.3 *Selektivní zvýhodnění společnosti La Poste*

(118) Pro vyhodnocení toho, zda předmětná opatření obsahují prvky státní podpory, je třeba určit, zda tato opatření poskytují společnosti La Poste hospodářskou výhodu tím, že jí umožňují zbavit se nákladů, které by za běžné situace musela hradit z vlastních finančních zdrojů, a tak je narušeno běžné fungování tržních sil⁽⁴⁰⁾.

(119) Podpora spočívá ve snížení nákladů, které zpravidla zatěžují rozpočet podniků vzhledem k povaze nebo struktuře předmětného režimu nákladů. Opačně by bylo možné vymezit pojem „zvláštní náklad“, který by spočíval v dodatečném nákladu vůči uvedeným obvyklým nákladům⁽⁴¹⁾. Pokud by na základě právních předpisů došlo k odstranění takového zvláštního nákladu, příjemci by tím nebyla poskytnuta výhoda, a nejednalo by se tudíž o státní podporu.

⁽³⁸⁾ Finanční zpráva skupiny La Poste za rok 2005 tak uvádí „výhled úplného otevření hospodářské soutěže v roce 2009“ jako součást rozvojového plánu podle jednotlivých povolání.

⁽³⁹⁾ „Trh poštovních služeb EU v současnosti prochází podstatnými změnami zahrnujícími postupné otvírání trhu, rychlý růst a snižování cen náhradních elektronických médií, ...“ (Pracovní dokument útvarů Komise, Průvodní dokument k návrhu směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se mění směrnice 97/67/ES, pokud jde o úplné dosažení vnitřního trhu poštovních služeb Společenství Shrnutí posouzení dopadů, SEK(2006) 1292, 18. října 2006).

⁽⁴⁰⁾ Rozsudek ze dne 14. února 1990, *Francie proti Komisi*, C-301/87, Sb. rozh. s. 1, bod 41.

⁽⁴¹⁾ Rozsudek Soudního dvora ze dne 20. září 2001, *C-390/98, H. J. Banks & Co. Ltd/The Coal Authority a Secretary of State for Trade and Industry*, Sb. rozh. s. I-6117.

- (120) Po vzoru judikatury Soudního dvora v oblasti analýzy selektivního zvýhodnění⁽⁴²⁾, jejíž součástí je srovnání s referenčním rámcem na určení souladu nebo nesouladu s „povahou a strukturou režimu“ rozdílného zacházení s některými podniky a některými druhy produkce ve strukturálně běžné tržní situaci, je pro označení nákladu za „obvyklý“ nebo „zvláštní“ nutné vymezit referenční či srovnávací rámec, aby bylo zjistiť, které podniky by byly vzhledem k cíli předmětných opatření ve srovnatelné právní i faktické situaci⁽⁴³⁾.
- (121) Úvodem je třeba připomenout, že cílem reformy není vyrovnání důchodových nároků daných úředníků s důchodovými nároky zaměstnanců hlavních konkurentů společnosti La Poste. Stejně tak je třeba uvést, že dotčení zaměstnanci jsou úředníky, kterým je zachováno jejich zvláštní postavení, zatímco zaměstnanci hlavních konkurentů společnosti La Poste jsou v soukromoprávním smluvním vztahu. Cíl předmětných opatření není výlučně zaměřen na režim nákladů složený z různých důchodových režimů pro soukromoprávní zaměstnance i pro úředníky. Cíl je poněkud širší, a to zajištění konkurenční spravedlnosti mezi společnostmi La Poste a jejími konkurenty se zohledněním zvláště té skutečnosti, že někteří ze zaměstnanců společnosti La Poste jsou úředníci, kteří jí byli přiděleni státem.
- (122) Teoreticky by mohlo existovat více referenčních rámců: situace konkurentů společnosti La Poste, situace dalších veřejných subjektů, důchodový režim pro státní úředníky či situace společnosti France Télécom (oddíl 6.1.3.1). Pokud pro účely srovnání nevyhovuje žádný vnější subjekt tohoto typu, byla by referenčním rámcem pro existenci výhody situace v samotné společnosti La Poste před poskytnutím podpory (oddíl 6.1.3.2).
- (123) Komise v odpovědi na pochybnosti vyjádřené v rozhodnutí o zahájení tohoto řízení rovněž posoudí, zda náklady společnosti La Poste, jež jsou předmětem daňové úlevy, celkově odpovídají či neodpovídají „neobvyklému“ nákladu nebo „strukturální nevýhodě“ ve smyslu judikatury Soudu prvního stupně (oddíl 6.1.3.3).
- (42) Rozsudek Soudního dvora ze dne 8. listopadu 2001, C-143/99, *Adria-Wien Pipeline GmbH a Wiertersdorfer & Peggauer Zementwerke*, Sb. rozh. s. I-8365, bod 41.
- (43) Tento bod je rovněž odpovědí na připomínku společnosti [...], podle níž posouzení „neobvyklé“ povahy nákladu na zaměstnávání úředníků vyžaduje vyúčtování všech výhod a nevýhod spatřých se zaměstnáváním uvedených úředníků. Komise rovněž v této souvislosti podotýká, že takové vyúčtování je prakticky nemožné provést.
- 6.1.3.1 Pro účely srovnání neexistuje žádný vhodný vnější subjekt
- (124) Pro Komisi by bylo velmi obtížné najít subjekty, které by byly ve srovnatelné právní a faktické situaci jako společnost La Poste, zejména pokud jde o důchodový režim, a tak zajistit rovné podmínky srovnání.
- (125) Konkurenty společnosti La Poste jsou zejména soukromoprávní společnosti působící na trzích, jež jsou otevřeny hospodářské soutěži, zatímco společnost La Poste má podobné postavení jako veřejné subjekty průmyslové a obchodní povahy⁽⁴⁴⁾ a využívá zákonného monopolního postavení⁽⁴⁵⁾. Vzhledem k tomu, že konkurenti společnosti La Poste zaměstnávají pracovníky na základě soukromoprávních smluv, avšak srovnání se týká úředníků pracujících ve společnosti La Poste, nelze mít za to, že se konkurenční podniky nalézají ve srovnatelné právní a faktické situaci, pokud jde o cíl opatření a o analýzu toho, zda se jedná o výhodu ve smyslu čl. 87 odst. 1 Smlouvy. Je totiž třeba zdůraznit, že důchodový režim úředníků vyplývá, jak je uvedeno ve 25. bodu odůvodnění a v následujících bodech odůvodnění, z odlišného právního režimu, který je zřetelně oddělen od režimu pro soukromoprávní zaměstnance. Z uvedených skutečností a s ohledem na širší cíl zajištění konkurenční spravedlnosti mezi společnostmi La Poste a jejími konkurenty je jasné, že společnost La Poste a její konkurenti se nacházejí v odlišné faktické a právní situaci a je třeba na ně takto nahlížet.
- (126) Proto Komise nemůže při srovnání, jehož cílem je určit, zda se jedná o zvýhodnění podle čl. 87 odst. 1 Smlouvy, srovnávat společnost La Poste s jejími konkurenty.
- (127) Komise však již v tomto okamžiku podotýká, že takové srovnání bude prokazatelně vhodné pro posouzení slučitelnosti případných podpor s ohledem na čl. 87 odst. 3 písm. c) Smlouvy, jakmile půjde o přesnější vyhodnocení narušení hospodářské soutěže na trzích ovlivněných podporami.
- (44) Ve Francii se u veřejných subjektů zásadně rozlišuje mezi veřejnými subjekty správní povahy, které zajišťují tradiční správní úkoly, a veřejnými subjekty průmyslové a obchodní povahy, jež vykonávají činnosti hospodářského charakteru. Některé veřejné subjekty nebyly zákonem zařazeny ani do jedné skupiny. To je případ společnosti La Poste. Kasační soud však ve svém rozsudku ze dne 18. ledna 2001 (druhý občanskoprávní senát) zvolil zásadu, podle níž byla společnost La Poste zařazena mezi veřejné subjekty průmyslové a obchodní povahy. Viz doporučení Komise ze dne 4. října 2006, jímž se navrhuje přijetí účinných opatření ohledně neomezené záruky státu za společnost La Poste (věc E 15/2005).
- (45) Související sazby jsou stanoveny podle zásad vymezených ve směrnici 97/67/ES. Zejména v článku 12 uvedené směrnice je stanoveno, že ceny musejí být v souladu s náklady a že členské státy mohou rozhodnout o jednotné sazbě pro celé vnitrostátní území.

- (128) Komise zkoumala, zda by bylo možné provést srovnání s jinými subjekty.
- (129) Teoreticky by takovým porovnávacím subjektem mohl být důchodový režim pro státní úředníky, jenž se řídí zákonem o starobních důchodech státních zaměstnanců a vojáků z povolání. Tento režim by se však sám o sobě nemohl použít za podobných okolností, jaké existují v případě společnosti La Poste. Důvodem je například to, že většina úředníků nepracuje v tržních odvětvích, v nichž působí společnost La Poste.
- (130) Mezi veřejnými subjekty průmyslové a obchodní povahy, jež mají podobné postavení jako společnost La Poste, se Komisi nepodařilo najít hospodářské subjekty tvořící stejnorodou skupinu, s níž by bylo možné provést srovnání. Pouze v několika veřejných subjektech průmyslové a obchodní povahy, zejména Národním úřadu pro lesy (Office National des Forêts) nebo mincovně Monnaie de Paris, jsou určité podobnosti se situací ve společnosti La Poste. Tyto jednotlivé podobnosti však nejsou dostačující, aby mohl být určen jednoznačný porovnávací subjekt.
- (131) Komise má tudíž za to, že ani veřejné subjekty, ani důchodový režim pro státní úředníky nepředstavují v této věci vhodné porovnávací subjekty.
- (132) Komise dále posoudila možnost srovnání společností La Poste a France Télécom. Zákonem z roku 1990 se změnilo bývalé generální ředitelství telekomunikací na dvě veřejnoprávní právnické osoby: společnost La Poste a France Télécom. Společnost France Télécom, přestože zaměstnává jak pracovníky na základě soukromoprávní smlouvy, tak úředníky, se v roce 1996 stala akciovou společností a je kotována na burze. Pravděpodobně se již nenachází ve srovnatelné faktické i právní situaci s ohledem na cíl předmětných opatření. Kromě toho, [...], Komise obdržela stížnost ohledně slučitelnosti pravidel, která platí pro společnost France Télécom v oblasti povinných daňových a sociálních odvodů, a proto nemůže v tomto rozhodnutí vydat v této věci předčasné závěry.
- (133) Komise se proto domnívá, že neexistuje žádný vnější porovnávací subjekt, který by umožnil vymezit „obvyklé“ odvody podniku nalézajícího se ve srovnatelné právní a faktické situaci jako společnost La Poste s ohledem na cíl projednávaných opatření.
- (134) Kdyby Komise našla vhodný vnější porovnávací subjekt a mohla by srovnáním vymezit „neobvyklé“ náklady, mohla by přijmout závěr, že předmětná opatření za určitých podmínek, souvisejících zejména s výpočtem MKS, nepředstavují státní podporu.
- (135) Závěry Komise ohledně možného zvýhodnění společnosti La Poste nemohou být ovlivněny ani rozhodnutím Komise ve věci *Sabena/Swissair* ⁽⁴⁶⁾, ani rozsudkem ve věci *Enirisorse*, které Francie zmiňuje. Rozhodnutí ve věci *Sabena/Swissair* totiž stanoví, že opatření zaměřené na jedno odvětví (letecká doprava), a nikoli na vybraný podnik, je obecným opatřením hospodářské politiky. Odvětvová povaha opatření, nikoli jeho povaha individuální (omezená na jediný podnik), představuje významný rozdíl ve srovnání s případem společnosti La Poste, zejména tím, že umožnila Komisi určit vnější porovnávací subjekt, režim sociálních odvodů v ostatních belgických průmyslových odvětvích. Stejně tak v rozsudku ve věci *Enirisorse* opírá Soudní dvůr svůj závěr o srovnání sporného opatření s „obvyklou situací“ ⁽⁴⁷⁾, kterou mohl Soudní dvůr vymezit, ale která v této věci ve srovnatelné podobě neexistuje.
- (136) S cílem provést analýzu, zda se jedná o výhodu ve smyslu čl. 87 odst. 1 Smlouvy, by Komise měla posoudit situaci společnosti La Poste tím, že porovná povinné daňové a sociální odvody před uplatněním předmětných opatření a po jejich uplatnění.
- 6.1.3.2 Situace ve společnosti La Poste před uplatněním předmětných opatření a po jejich uplatnění
- (137) Povinné daňové a sociální odvody před uplatněním předmětných opatření jsou vymezeny zákonem z roku 1990. Neexistují-li vnější porovnávací subjekty, představují referenční rámec, který umožňuje stanovit, zda došlo ke zvýhodnění.
- (138) Mezní hodnota zavedená v roce 1998 umožnila snížit výši příspěvku „zaměstnavatele“ na důchody úředníků pracujících u společnosti La Poste o částku, kterou Francie za období 1998–2006 odhaduje na přibližně [...].
- (139) Zákon z roku 2006 především nahradil příspěvek společnosti La Poste odvodem, který vyrovnává náklady na důchody, které nese společnost La Poste, s náklady jejich konkurentů, a který má charakter zproštění od povinnosti. Bez tohoto zákona by sazba příspěvku „zaměstnavatele“ v dalších letech významně rostla, a to především z důvodu zhoršení vztahu mezi výdělečně činnými (odvádějícími dávky) a výdělečně nečinnými (příjemci dávek) v důsledku zastavení nábory úředníků ze strany společnosti La Poste, a to i přes kladné dopady mezní hodnoty.
- (140) Komise tedy konstatuje, že předmětná opatření zprošťují společnost La Poste nákladů, které měla nést na základě zákona z roku 1990.

⁽⁴⁶⁾ Dopis SG(95) D/9783 ze dne 25.7.1995.

⁽⁴⁷⁾ Viz bod 48 předmětného rozsudku.

- (141) Komise se v souvislosti s analýzou, zda se v případě samotné společnosti La Poste jedná o obvyklé náklady na důchody či nikoli, domnívá, že povinnosti, které musí podnik plnit v souladu s pracovními právními předpisy nebo kolektivními smlouvami uzavřenými s odbory v oblasti náhrad za propuštění a/nebo předčasný odchod do důchodu, jsou součástí obvyklých nákladů, které musí podnik hradit ze svých vlastních zdrojů⁽⁴⁸⁾.
- (142) Komise v širším smyslu dospěla k závěru, že náklady na důchody, které musí společnost La Poste nést na základě zákona z roku 1990, jsou obvyklými náklady⁽⁴⁹⁾. Jelikož předemtná opatření umožňují nenést náklady, které by za normálních okolností zatěžovaly vlastní finanční zdroje společnosti La Poste, je subjektu těmito opatřeními poskytnuta výhoda ve smyslu čl. 87 odst. 1 Smlouvy.
- (143) Předmětná výhoda je selektivní, neboť se vztahuje pouze na společnost La Poste. Neexistuje-li vnější referenční rámec, není toto omezení odůvodněno povahou a strukturou předmětného režimu.

6.1.3.3 Existence neobvyklého nákladu / zahájení řízení

- (144) V rozhodnutí o zahájení řízení je podrobně popsán rozsudek ve věci *Combust*, v němž Soud prvního stupně považuje za „neobvyklé“ náklady vyplývající z výsadního postavení zaměstnanců podniku, který po reformě řídí své pracovníky podle obecného práva, tedy podle stejného práva jako jeho konkurenti. Soud tak prohlásil⁽⁵⁰⁾: „Cílem předmětného opatření bylo nahradit výsadní a nákladné postavení úředníků zaměstnaných společností *Combust* postavením smluvních pracovníků, které je srovnatelné s postavením zaměstnanců jiných podniků autobusové dopravy, které jsou se společností *Combust* v hospodářské soutěži. Jednalo se tedy o to, aby společnost *Combust* byla zbavena strukturální nevýhody ve srovnání s jeho soukromoprávními konkurenty. Jediným cílem čl. 87 odst. 1 Smlouvy o ES je však zakázat výhody, které zvýhodňují některé podniky, neboť pojem podpora se vztahuje pouze na zásahy, které snižují náklady, jež obvykle zatěžují rozpočet podniku a jež mohou být považovány za hospodářskou výhodu, kterou by podnik, jenž je příjemcem, za obvyklých tržních okolnostech nezískal. [...] Dánský stát místo zaplacení částky ve výši 100 milionů dánských korun přímo úředníkům zaměstnaným společností *Combust* ostatně mohl dosáhnout stejného cíle prostřednictvím opětovného zaměstnání uvedených úředníků ve veřejné správě, aniž by platil zvláštní příplatky, což by společnosti *Combust* umožnilo

okamžitě zaměstnat smluvní pracovníky se soukromoprávním postavením.“

- (145) Obecně je nejprve třeba podotknout, že rozhodnutí ve věci *Combust* nebylo potvrzeno Soudním dvorem. Některé prvky judikatury Soudního dvora jsou v rozporu s domněnkou, podle níž náhrada strukturální nevýhody vylučuje posouzení zásahu jako podpory. Soudní dvůr tak stále tvrdil, že existence podpory má být hodnocena s ohledem na dopady, a nikoli podle příčin nebo cílů státních zásahů⁽⁵¹⁾. Soudní dvůr rovněž zdůraznil, že pojem podpora se vztahuje i na výhody, které byly poskytnuty veřejnými orgány a jež v různých podobách snižují náklady, které za normálních okolností zatěžují rozpočet podniku⁽⁵²⁾. Soudní dvůr rovněž jasně uvedl, že náklady na odměňování zaměstnanců ze své podstaty zatěžují rozpočet podniků bez ohledu na to, zda tyto náklady vyplývají ze zákonných povinností nebo kolektivních smluv⁽⁵³⁾ či nikoli. V tomto rámci měl Soudní dvůr za to, že skutečnost, že státní opatření mají kompenzovat dodatečné náklady, neznamená, že nemají být posuzovány jako podpora.⁽⁵⁴⁾

- (146) Francie však zřetelně požaduje, aby byla uplatněna zásada přijatá soudem při rozsudku ve věci *Combust*, a tvrdí, že oznámená reforma společnost La Poste pouze zbavuje „neobvyklého“ nákladu. Komise musí zdůraznit, že tuto věc od věci *Combust* odlišují podstatné prvky, jak dokládají následující údaje:

- i) Náhrady se platí přímo úředníkům zaměstnaným společností *Combust*, zatímco opatření, jež jsou předmětem tohoto rozhodnutí, se týkají příspěvků „zaměstnavatele“, tedy společnosti La Poste.
- ii) Komise má za to, že Francie ve skutečnosti nemá možnost ve veřejné správě opětovně zaměstnat 180 000 úředníků společnosti La Poste. Francie píše, že pro úředníky působící ve společnosti La Poste neexistuje žádná možnost zásadního nebo plnoprávního „návratu“ do veřejné správy. Státní úředníci působící ve společnosti La Poste jsou

⁽⁴⁸⁾ Viz bod 63 Pokynů Společenství pro státní podporu na záchranu a restrukturalizaci podniků v obtížích.

⁽⁴⁹⁾ K takovému závěru by nebylo možné dojít, kdyby mohl být vymezen vnější porovnávací subjekt. To však nebylo možné v souvislosti s posuzováním selektivní výhody podle čl. 87 odst. 1 Smlouvy.

⁽⁵⁰⁾ Výše uvedený rozsudek ve věci *Combust*, bod 57.

⁽⁵¹⁾ Rozsudek Soudního dvora ze dne 2. července 1974, 173/73, *Itálie proti Komisi*, Sb. rozh. s. 709, bod 13; rozsudek Soudního dvora ze dne 24. února 1987, C-310/85, *Deuffil proti Komisi*, Sb. rozh. s. 901, bod 8; rozsudek Soudního dvora ze dne 26. září 1996, C-241/94, *Francie proti Komisi*, Sb. rozh. s. I-4551, bod 20.

⁽⁵²⁾ Rozsudek Soudního dvora ze dne 15. března 1994, C-387/92, *Banco Exterior*, Sb. rozh. s. I-877, bod 13; výše uvedený rozsudek ve věci C-241/94, bod 34.

⁽⁵³⁾ Rozsudek Soudního dvora ze dne 12. prosince 2002, C-5/01, *Belgie proti Komisi*, Sb. rozh. s. I-1191, bod 39.

⁽⁵⁴⁾ Rozsudek Soudního dvora ze dne 23. února 1961, 30/59, *Gezamenlijke Steenkolenmijnen in Limburg proti Vysokému úřadu*, Sb. rozh. s. 3, body 29 a 30; výše uvedený rozsudek ve věci C-173/73, body 12 a 13; výše uvedený rozsudek ve věci C-241/94, body 29 a 35; rozsudek Soudního dvora ze dne 5. října 1999, C-251/97, *Francie proti Komisi*, Sb. rozh. s. I-6639, body 40, 46 a 47.

skupinou zaměstnanců se zvláštním postavením. A priori tedy nejsou způsobilí pro výkon činností mimo společnost La Poste a nelze je nutit, aby pokračovali v kariéře mimo společnost La Poste. Navíc opětovné zaměstnání 180 000 úředníků působících ve společnosti La Poste je ztíženo jejich profesní kvalifikací. Francie totiž zdůraznila, že překážkou pro opětovné zaměstnání poštovních úředníků je nedostatek volných míst, pro něž se požaduje kvalifikace rovnocenná kvalifikaci poštovních úředníků. Jedná se o specifickou překážku související se společností La Poste. Struktura kvalifikace úředníků působících ve společnosti La Poste se výrazně liší od struktury kvalifikace úředníků ve státní správě. Státní úředníci působících ve společnosti La Poste mají většinou nízkou kvalifikaci, zatímco orgány státní správy a místní samosprávy hledají většinou vedoucí pracovníky s vyšší kvalifikací.

- iii) Státním zásahem ve věci *Combis* mělo být nahrazeno výsadní a nákladné postavení úředníků zaměstnaných společností *Combis* postavením smluvních zaměstnanců, jež je srovnatelné s postavením zaměstnanců jiných podniků autobusové dopravy, které jsou se společností *Combis* v hospodářské soutěži. Na rozdíl od toho opatření projednávané v tomto rozhodnutí postavení a nároky úředníků společnosti La Poste⁽⁵⁵⁾ nemění. Toto postavení a tyto nároky se liší od postavení a nároků zaměstnanců konkurenčních podniků společnosti La Poste pracujících na základě soukromoprávního smluvního vztahu.

Komise navíc v otázce údajného „výsadního a nákladného“ postavení úředníků La Poste ve srovnání se zaměstnaneckými podmínkami pracovníků konkurentů společnosti La Poste na základě bilančních údajů zveřejněných dvěma bankami⁽⁵⁶⁾ porovnála celkové mzdové náklady těchto bank a celkové mzdové náklady na úředníky společnosti La Poste. Výsledky ukazují, že průměrné celkové mzdové náklady v dotčených bankách velmi pravděpodobně převyšují celkové průměrné mzdové náklady na úředníky společnosti La Poste (nebo se jim přinejmenším rovnají). Vzhledem k tomu, že došlo k uvedenému průzkumu, Francie uznává, že nemá přístup k náležitým a důvěryhodným informacím ohledně průměrných nákladů na smluvního zaměstnance konkurenčních podniků společnosti La Poste⁽⁵⁷⁾.

Může tedy využít odhadu, aby se pokusila prokázat, že v případě stejného služebního věku jsou průměrné náklady na úředníky zaměstnané společností La Poste vyšší než „podobné“ průměrné náklady na zaměstnance se smlouvou na dobu neurčitou, a to jak v případě činností „listovní zásilky a balíky“, tak v případě bankovních činností. Odhad vychází z domněnky, kterou si Francie zvolila a podle níž průměrné náklady na soukromoprávního zaměstnance společnosti La Poste jsou srovnatelné s průměrnými náklady na zaměstnance konkurenční společnosti ve stejném odvětví. Komise má za to, že tuto domněnku nelze přijmout, neboť nezohledňuje základní náležitosti pro vymezení platů, zejména účinky známosti obchodní značky zaměstnavatele. Kladný obraz obchodní značky společnosti La Poste, včetně například dlouhodobého kariérního výhledu, tak společnosti umožňuje vyplácet nižší mzdy než konkurenční společnosti, které nemají stejný obraz obchodní značky. Proto se Komise domnívá, že Francie přesvědčivým způsobem neprokázala, že postavení úředníků společnosti La Poste je „výsadní a nákladné“ ve srovnání se zaměstnaneckými podmínkami konkurentů společnosti La Poste.

- iv) Souvislosti v oblasti hospodářské soutěže spjaté s činnostmi společnosti *Combis* byly odlišné od souvislostí, v nichž se vyvíjí společnost La Poste. Akciová společnost *Combis A/S* musela provádět dopravní činnost na obchodním základě a působit na trhu za srovnatelných konkurenčních podmínek jako soukromé autobusové společnosti. Veřejné dopravní podniky přenechávají na základě výběrových řízení provoz autobusové dopravy soukromým a veřejným společnostem. Podle pravidel, jimiž se řídí výběrová řízení, se zakázky přidělují podle „hospodářsky nejvýhodnější nabídky“, aniž by se zohledňovala soukromoprávní či veřejnoprávní forma předkladatele. Společnost La Poste působí v rozsáhlém monopolním odvětví, v němž jsou jiné hospodářské tlaky.

- (147) Komise má za to, že faktické rozdíly mezi věcí *Combis* a projednávanou věcí jsou dostačující pro zdůvodnění odlišného posuzování obou věcí.

- (148) „Niterný“ přístup navržený Francií Komise nepovažuje za vhodný, zejména kvůli tomu, že počet úředníků je konečný (nábor dalších byl ukončen), a podnik vznikl teprve nedávno. Francie ostatně tento názor sdílí. Výpočty Francie rovněž srovnávají skutečně vynaložené náklady společnosti La Poste (a tedy zahrnující mezní hodnotu z roku 1998) a náklady, které by společnost La Poste vynaložila, pokud by při svém založení dne 1. ledna 1991 zavedla nový důchodový režim nabízející stejná plnění, ale spravovaný prostřednictvím kapitalizace. Podle Komise se takové srovnání ukazuje jako příliš hypotetické a není možné z něj vyvodit náležité závěry o podpurné povaze předmetných opatření.

⁽⁵⁵⁾ Zde se jedná o zásadní rozdíl oproti rozhodnutí Komise ze dne 28. března 2003 ve věci N 483/2000 – Nizozemsko, *Prodej skupiny Ingenieur bureau Zuid-Holland* (Úř. věst. C 5, 8.1.2002, s. 2), jenž je uveden v rozhodnutí o zahájení řízení a v němž finanční náhrada uhrazená nizozemskými orgány byla vyplacena zaměstnancům, kteří ztratili postavení regionálního úředníka a s tím spjaté podmínky zaměstnávání.

⁽⁵⁶⁾ Dvěma dotčenými bankami jsou *Crédit Agricole* a *BNP-Paribas*.

⁽⁵⁷⁾ Francie předkládá rovněž obecné argumenty o odlišné povaze činností společnosti *La Banque Postale* ve srovnání s velkými nespecializovanými bankami (jež se zabývají rovněž bankovními činnostmi jako jsou investování a financování a mají více „lepší“ zákazníků v rámci drobného bankovníctví). Tyto skutečnosti však Francie číselně nevyjádřila, a tak z předložených argumentů nelze vyvodit žádný jednoznačný závěr.

6.1.4 Narušení podmínek hospodářské soutěže

- (149) Předmětná opatření poskytují selektivní hospodářskou výhodu, neboť se vztahují na jediný podnik, společnost La Poste⁽⁵⁸⁾. V zásadě taková opatření hrozí narušením podmínek hospodářské soutěže⁽⁵⁹⁾.

6.1.5 Závěr

- (150) Z výše uvedených bodů odůvodnění a na základě příslušné judikatury zahrnující rozsudek ve věci *Combus* vyplývá, že předmětná opatření představují státní podporu ve smyslu čl. 87 odst. 1 Smlouvy.

6.2 Protiprávnost podpory

- (151) Mezní hodnota z roku 1998 byla zavedena bez předchozího oznámení Komisi. Je tedy protiprávní.
- (152) Komise v této souvislosti podotýká, že mezní hodnota měla dopad jak na liberalizované trhy, tak na činnosti spadající pod zákonný monopol. Společnost La Poste tedy nevykonávala výhradně monopolní činnosti⁽⁶⁰⁾. Mezní hodnotu proto nelze považovat za stávající podporu.
- (153) Reforma z roku 2006 byla Komisi oznámena. Její provádění je pozastaveno, neboť společnost La Poste dále vyplácí příspěvek „zaměstnavatele“, který vyplývá z mezní hodnoty z roku 1998. Reforma z roku 2006 tedy nezačala být prováděna.

6.3 Slučitelnost podpor se společným trhem

Obecný rámec pro posouzení slučitelnosti předmětné podpory

- (154) Výjimky stanovené v čl. 87 odst. 2 Smlouvy týkající se podpor sociální povahy poskytovaných jednotlivým spotřebitelům, podpor určených k náhradě škod způsobených přírodními pohromami nebo jinými mimořádnými událostmi a podpor poskytovaných hospodářství určitých oblastí Spolkové republiky Německo nejsou v tomto případě zjevně relevantní.
- (155) Pokud jde o výjimky v čl. 87 odst. 3 Smlouvy, Komise konstatuje, že cílem dotčené podpory není napomáhat hospodářskému rozvoji oblastí s mimořádně nízkou

životní úrovní nebo s vysokou nezaměstnaností, že nepředstavuje významný projekt evropského zájmu a že jejím cílem není ani napravovat vážnou poruchu v hospodářství Francie. Není určena ani na pomoc kultuře a zachování kulturního dědictví.

- (156) Je třeba posoudit, zda mohou být opatření Komise prohlášena za slučitelná podle čl. 87 odst. 3 písm. c) Smlouvy, podle něž podpora určená k usnadnění rozvoje určitých hospodářských činností nebo hospodářských oblastí může být prohlášena za slučitelnou se společným trhem, pokud nemění podmínky obchodu v takové míře, jež by byla v rozporu se společným zájmem.

- (157) Komise dále připomíná, že Francie se nedovolávala čl. 86 odst. 2 Smlouvy jako zdůvodnění slučitelnosti podpory poskytnuté společnosti La Poste.

Analýza dopadů podpory – míra narušení hospodářské soutěže

- (158) Vzhledem k povaze a dopadům reformy, která vyrovnává příspěvky společnosti La Poste s příspěvky jejich konkurentů, se Komise domnívá, že hodnocení slučitelnosti podpory musí být vedeno se zřetelem k nastolení rovných podmínek („*level playing field*“), pokud jde o povinné daňové a sociální příspěvky, mezi společností La Poste a jejími konkurenty v oblastech listovních zásilek / balíků a finančních služeb, jež jsou hlavními činnostmi společnosti La Poste⁽⁶¹⁾.
- (159) Aby Komise analyzovala dopady podpory a zhodnotila míru narušení hospodářské soutěže, musí na základě závazků Francie nejprve posoudit úroveň příspěvků, které společnost La Poste hradí ve srovnání se svými konkurenty. Komise poté zjistí, co by se stalo, kdyby společnost La Poste neobdržela předmětnou podporu. Budou tedy analyzovány jak pozitivní, tak negativní dopady podpory. Bude tedy možné učinit bilanci celkové slučitelnosti.

Úroveň příspěvků hrazených společností La Poste

- (160) Komise velmi důkladně prostudovala mechanismus výpočtu MKS.

⁽⁵⁸⁾ Společnosti La Poste a France Télécom podléhaly důchodovému režimu vymezenému zákonem z roku 1990. Režim pro společnost France Télécom byl změněn v letech 1996–1997. Pouze společnost La Poste dále uplatňovala režim podle zákona z roku 1990.

⁽⁵⁹⁾ Viz rozsudek Soudního dvora ze dne 20. listopadu 2003, *GEMO S. A.*, C-126/01, Sb. rozh. s. I-13769, bod 33).

⁽⁶⁰⁾ Viz rozsudek soudu ze dne 15. června 2000, T-298/97, T-312/97, T-313/97, T-315/97, T-600/97 až 607/97, T-1/98, T-3/98 až T-6/98 a T-23/98, *Alzetta Mauro proti Komisi*, Sb. rozh. s. II-02319, bod 147.

⁽⁶¹⁾ V této souvislosti, nemá-li společnost La Poste potřebný prostor pro rozhodování, a vzhledem k tomu, že dávky vyplácené z obecného režimu jsou celkově srovnatelné s režimem pro úředníky (zejména zákon č. 2003-775 ze dne 21. srpna 2003 o reformě důchodů upravuje vyrovnání s obecným režimem ohledně požadované doby trvání pojištění ve veřejné správě, aby bylo možné čerpat plný důchod), má Komise za to, že není vhodné porovnávat dávky, které nabízejí předmětné režimy. Takové srovnání není ostatně možné, neboť by se vycházelo z nepřímých a neurčitých úvah, jako např. srovnávání výhod a nevýhod zaměstnávání úředníků oproti zaměstnancům se soukromoprávním smluvním vztahem. V každém případě skutečným problémem v oblasti hospodářské soutěže je analyzovat to, co má dopad na účty společnosti La Poste ve srovnání s jejími konkurenty, tj. odvozy, které má platit.

(161) Předběžně je třeba připomenout, že od obecného práva odlišují režim příspěvků společnosti La Poste dvě skutečnosti:

i) povaha příspěvku – zda zproštuje nebo nezproštuje od povinností;

ii) výše příspěvků.

(162) Pokud jde o první bod, zaměstnavatel podléhající obecnému právu hradí zprošující příspěvky do průběžného režimu. Společnost La Poste neplatí zprošující odvody, ale je zákonem z roku 1990 pověřena vyrovnáním důchodového režimu pro své úředníky. Cílem zavedení mezní hodnoty z roku 1998, která stanoví maximální výši příspěvku „zaměstnavatele“, aniž by souvisela s mírou odvodů, a zákona z roku 2006 je zavést zprošující příspěvek.

(163) Předmětná podpora tedy řeší první uvedenou skutečnost, tj. odlišnost mezi režimem společnosti La Poste a obecným právem.

(164) Komise v případě druhého bodu zjistila, že čistá aktualizovaná hodnota budoucích finančních toků je podle zákona z roku 1990 vyšší než čistá aktualizovaná hodnota budoucích finančních toků vyplývajících z uplatňování upravené MKS⁽⁶²⁾. Pokud by nebyla poskytnuta podpora, musela by společnost La Poste hradit vyšší příspěvky než ty, které stanoví obecné právo.

(165) Komise dále poznamenává, že pro nastolení skutečně rovných podmínek s konkurenty společnosti La Poste bylo nutné provést v MKS dvě úpravy:

i) rozšíření základu výpočtu na všechna sociální rizika

V oznámení⁽⁶³⁾ se výpočet MKS omezuje jen na společná rizika, čímž bylo vyloučeno zejména riziko nezaměstnanosti a riziko nevyplácení mezd v případě nesolventnosti či likvidace podniku, jimž úředníci na základě svého postavení v zásadě nejsou vystaveni.

⁽⁶²⁾ Navíc od roku 1998 společnost La Poste celkově zaplatila odvody, jež jsou vyšší než ty, které vyplývají z upravené MKS.

⁽⁶³⁾ K tomuto tématu viz příloha 2 („Srovnání mzdových příspěvků pro úředníky a pro zaměstnance spadající pod obecné právo“) a příloha 3 („Srovnání příspěvků zaměstnavatele společnosti La Poste / soukromoprávního zaměstnavatele“) v rozhodnutí o zahájení řízení.

Francie chce zamýšlenou reformou docílit konkurenční spravedlnosti mezi společnostmi La Poste a jejími konkurenty v oblasti povinných daňových a sociálních odvodů, aniž by se bralo v potaz odlišné postavení úředníků a zaměstnanců se soukromoprávní smlouvou. I když se mobilita ve velkém měřítku zdá vyloučena (viz bod odůvodnění 146), jednorázová opatření ve prospěch mobility úředníků ze společnosti La Poste do veřejné správy jsou možná, což by společností La Poste umožnilo pružně řídit své úředníky⁽⁶⁴⁾, podobně jako společnostmi France Télécom.

Komise má za to, že na základě uvedených argumentů je odůvodněné do MKS zahrnout všechna sociální rizika. Závazky Francie (viz bod odůvodnění 98) jsou uspokojivou odpovědí na připomínky Komise.

ii) co nejpřesnější výpočet pro rozdělení nákladů mezi odvětvím listovních zásilek / balíků a finančních služeb

Do bankovního okruhu oznámené MKS se nezapočítával určitý počet pracovníků, kteří v rámci svých činností vykonávají i některé bankovní činnosti, a proto se jejich práce přefakturovává společnosti La Banque Postale. Francie měla za to, že na rozdíl od úředníků působících v sekci pro sdílení zdrojů tito nespécializovaní pracovníci nemají specifické bankovní vzdělání či dovednosti v této oblasti a jejich počet, jejich zeměpisné rozmístění, jejich vzdělávání a jejich kariérní postup je určován společností La Poste.

Pro Komisi naopak skutečnost, že se někteří pracovníci částečně zabývají i finančními činnostmi, například na přepážce, znamená, že rozdělení nákladů mezi odvětvím listovních zásilek / balíků a odvětvím finančních služeb se musí zakládat na co nejpřesnějších dostupných údajích. Závazek francouzských orgánů (viz bod odůvodnění 100) zařadit do ročního výpočtu MKS část pracovníků, kteří vykonávají v rámci své práce i bankovní činnosti, které se přefakturovávají společnosti La Banque Postale na základě údajů vyplývajících z analytického účetnictví společnosti La Poste⁽⁶⁵⁾, je tedy uspokojující.

⁽⁶⁴⁾ I když prováděcí vyhlášky ještě nebyly přijaty, má zákon č. 2007-148 ze dne 2. února 2007 o modernizaci veřejné správy odstranit některé právní překážky z pravidel služebního řádu a pro společnost La Poste stanovit podobný nástroj jako používá společnost France Télécom. Francie má za to, že na základě podmínek stanovených zákonem by se měly „početně omezit“ případné odchody úředníků ze společnosti La Poste do orgánů státní správy.

⁽⁶⁵⁾ Rozhodnutí Komise ze dne 21. prosince 2005 o opatřeních týkajících se založení a provozu společnosti La Banque Postale (dopis C(2005) 5412) potvrdilo systém analytického odpočtu nákladů ze společnosti La Poste na společnost La Banque Postale.

Okruh činnosti finančního odvětví v MKS se tak změní z [...] % na [...] % celkových mzdových prostředků.

(166) Francií zavedené změny výpočtu MKS umožňují, aby předmětný nástroj vyrovnal úroveň povinných sociálních a daňových odvodů ze mzdy mezi společností La Poste a ostatními podniky v odvětví listovních zásilek / balíků a v bankovním odvětví, jež se v oblasti sociálních dávek řídí obecným právem. Přechodné období, které Francie v oznámení stanovila na léta 2006–2010, však společností La Poste neumožní, aby platila nižší příspěvek, než který je stanoven ve změně MKS.

Scénář bez poskytnutí podpory

(167) Pokud by neproběhla reforma, společnost La Poste by musela ve svých účtech po rozpočtovém roce 2006 vytvořit dostatečnou rezervu na důchodové závazky svých vlastních úředníků. Nutnost vytvořit rezervu by vznikla kvůli tomu, že příspěvky „zaměstnavatele“ na důchody úředníků pracujících u společnosti La Poste by neměly zprošťující povahu.

(168) Pokud by nebyla poskytnuta podpora, příspěvky společnosti La Poste by nebyly vyrovnány na úroveň, kterou platí její konkurenti. Tím by společnost La Poste byla v nevýhodě a nemohla by plnohodnotně konkurovat na liberalizovaných trzích (jako jsou např. finanční služby či expresní zásilky).

(169) Pokud by neproběhla reforma, musela by společnost La Poste zajistit vhodné roční financování svých příspěvků, což by vedlo k navýšení ročních nákladů o několik stovek milionů EUR oproti reformovanému režimu⁽⁶⁶⁾. Komise se nicméně domnívá, že tyto dodatečné náklady (jež konkurenti nenesou) nedosahují takové výše, aby byla společnost La Poste nucena omezit své činnosti v odvětvích, jež jsou otevřena hospodářské soutěži, a to jak v oblasti služeb obecného hospodářského zájmu, tak mimo ně.

(170) Významná část předmětných nákladů je totiž spjata se službami obecného hospodářského zájmu, a tak by společnost La Poste v zásadě mohla obdržet náhradu za s nimi spojené dodatečné náklady⁽⁶⁷⁾. Kromě toho by příspěvky související s činnostmi, které nespádají pod služby obecného hospodářského zájmu, neměly podstatný dopad na naplánované aktivity společnosti La

Poste. Předmětné příspěvky představují fixní náklady. Fixnost nákladů znamená, že nemohou ovlivnit obchodní rozhodnutí společnosti La Poste, zejména budoucí investiční rozhodnutí. Fixní náklady společnost La Poste nese, ať už se rozhodne ve prospěch toho či onoho investičního projektu.

(171) Aktivity společnosti La Poste by mohly být úrovní příspěvků ovlivněny v případě, že by tato úroveň byla výjimečně vysoká a mohla by společnost La Poste donutit k odchodu z trhu, nebo v případě, že by došlo k velmi významnému zvýšení kapitálových nákladů.

(172) Vezmeme-li v úvahu situaci společnosti La Poste, zdá se, že riziko jejího úpadku reálně nehrozí⁽⁶⁸⁾.

(173) Teoreticky nelze zcela vyloučit, že dodatečné roční příspěvky, které musí společnost La Poste zaplatit, by zhoršily její bilanci, což by mohlo změnit podmínky jejího financování z důvodu vyšších kapitálových nákladů. Taková možnost se však na základě výše uvedených argumentů jeví jako velice nepravděpodobná a změny tržních podmínek by byly (pokud existují) a priori nevýznamné.

Kladné účinky podpory

(174) Liberalizace poštovního odvětví probíhala nepřetržitě od roku 1998⁽⁶⁹⁾. Mezní hodnota a reforma důchodového režimu pro společnost La Poste jsou významnými etapami v přizpůsobení se podniku postupné liberalizaci s výhledem na celkovou liberalizaci francouzského poštovního odvětví⁽⁷⁰⁾. Je ostatně známo, že liberalizace poštovních trhů na úrovni Společenství sehrává významnou úlohu v rámci Lisabonské strategie pro růst a zaměstnanost⁽⁷¹⁾. Z politického hlediska, avšak stále v souvislosti se zájmem Společenství, se Komise domnívá, že liberalizace poštovního odvětví by mohla být obtížnější, pokud by nebyly schváleny návrhy důchodové reformy, jako např. návrh, jenž je předmětem tohoto rozhodnutí.

⁽⁶⁶⁾ Např. za rok 2005 dosahuje rozdíl mezi částkou, jež má být vyplacena podle zákona z roku 1990, a znovu vytvořenou upravenou MKS výše [...]. Na rok 2010 odhaduje společnost Standard & Poor's úsporu společnosti La Poste na 700 milionů EUR.

⁽⁶⁷⁾ Pravidla pro státní podporu na náhradu za veřejnou službu zakazují nadměrné náhrady. Rovněž se připomíná, že udržení vyhrazených služeb se jeví oprávněné pro zajištění provozu všeobecných služeb za finančně vyvážených podmínek (viz bod odůvodnění 16 směrnice 97/67/ES).

⁽⁶⁸⁾ Jak ukazuje rovněž např. rating společnosti La Poste stanovený společností Standard & Poor's a uveřejněný v dubnu 2007.

⁽⁶⁹⁾ V roce 1998 se liberalizace v odvětví listovních zásilek omezovala na dopisy těžší než 350 g, jejichž cena je nižší než pětinasobek veřejné sazby za listovní zásilku prvního hmotnostního stupně nejrychlejší standardní kategorie, pokud taková kategorie existuje. V roce 2003 bylo hmotnostní omezení sníženo na 100 g a cena na nižší hodnotu než je trojnásobek veřejné sazby a dále v roce 2006 na 50 g a cena na nižší hodnotu než je dvouapůlnásobek veřejné sazby.

⁽⁷⁰⁾ Stejně tak v rozhodnutí Komise ve věci N 405/2005, *Řecko – Finanční příspěvek na režim dobrovolného předčasného odchodu do důchodu prováděný společností OTE* (Úř. věst. C 151, 29.6.2006, s. 2), měla Komise za to, že provádění režimu dobrovolného předčasného odchodu do důchodu je nezbytnou etapou pro pokračování v privatizaci podniku.

⁽⁷¹⁾ Viz například body odůvodnění 5 a 6 návrhu směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se mění směrnice 97/67/ES týkající se úplného dosažení vnitřního trhu poštovních služeb Společenství (COM(2006) 594 ze dne 18.10.2006).

- (175) V této souvislosti je třeba připomenout, že důchodový režim pro společnost La Poste podle zákona z roku 1990 obsahuje zvláštní prvky (jako např. nezákonná povaha příspěvku „zaměstnavatele“ společnosti La Poste či úroveň tohoto příspěvku, jež je vyšší než ta, kterou platí konkurenti); uvedené skutečnosti, pojatý odděleně, narušují hospodářskou soutěž v neprospěch společnosti La Poste. Předmětná podpora má především vyrovnat příspěvky společnosti La Poste s příspěvky jejich konkurentů a tím odstranit konkrétní narušení hospodářské soutěže, jímž je společnost La Poste zasažena.
- (176) Komise rovněž zastává stanovisko, že předmětná opatření jsou přizpůsobena cíli zájmu Společenství, jehož má být dosaženo. Účinněji by problém nemohl vyřešit žádný jiný nástroj. V odvětvích se službami obecného hospodářského zájmu by jistě mohly být poskytnuty náhrady za veřejnou službu, ale takový přístup by dlouhodobě nebyl udržitelný z důvodu strukturální povahy problému.
- (177) Navíc mezní hodnota i reforma pomohly společnosti La Poste začít postupně jednat jako soukromý investor, jenž je vystaven obvyklým obchodním tlakům. Již přijatá opatření, jako nábor zaměstnanců na soukromoprávní smluvní vztah (místo úředníků), byla již provedena s tímto výhledem.
- (178) Pokud jde o přiměřenost opatření, je poskytnutá podpora omezena na minimum, neboť upravená MKS se vypočítává na základě všech příslušných příspěvků.
- (179) Předmětná opatření, i když se netýkají zvláštního režimu pokud jde o dávky důchodcům, umožňují zajistit další fungování mechanismu financování, který postupem času zastarával. Komise má za to, že tato opatření tedy zapadají do obecnějšího rámce reformy důchodových režimů v členských státech, kterou si přejí jak Rada, tak Komise.
- (181) Komise má ve statické analýze za to, že:
- i) ve vyhrazených odvětvích, kde neexistují přímí konkurenti, je narušení hospodářské soutěže již z podstaty věci velice omezené. Vzhledem k minulosti společnosti La Poste a jejím činnostem, je zřejmé, že velká část⁽⁷²⁾ podrozvahových závazků z roku 2006 se vztahuje k činnostem ve vyhrazeném odvětví;
 - ii) na již liberalizovaných poštovních trzích a ve finančních službách by finanční zdroje, které by společnost La Poste měla k dispozici v důsledku předmětných opatření, mohly být teoreticky prostředkem k vyloučení z trhu, protože by mohly konkurenty odrazovat od vstupu na dotčené trhy. Ve finančních službách společnost La Banque Postale ovládá 10,7 % trhu drobného bankovníctví (v roce 2005), ale nabízí pouze omezený stupeň diverzifikace svých činností. Komise se domnívá, že opatření mají i v tomto odvětví pouze omezený účinek, zejména ve chvíli, kdy se bude rušit zvláštní právo nabízet účty typu „livret A“⁽⁷³⁾. Na již liberalizovaných poštovních trzích (např. expresní služby) mohou být podíly společnosti La Poste na trhu významné, takže dopad předmětných opatření na konkurenty nelze vyloučit. Nicméně z důvodu povahy fixních nákladů na důchody by měl být skutečný dopad nízký.
- (182) V dynamické analýze, zejména v případě trhů, které v současné době spadají mezi vyhrazená odvětví, ale která v budoucích letech budou otevřena hospodářské soutěži, zastává Komise názor, že:
- i) předmětná opatření by teoreticky společnosti La Poste mohla umožnit udržet si dominantní postavení. Komise nicméně pokládá toto riziko za nízké, protože opatření mají pouze vyrovnat příspěvky společnosti La Poste s příspěvky jejich konkurentů a společnost La Poste ze svého monopolu nezískala žádnou neobvyklou finanční výhodu⁽⁷⁴⁾;

Záporné účinky podpory

- (180) Dotčené produkty a trhy mohou být zařazeny podle toho, zda náležejí:
- i) do vyhrazených poštovních odvětví spadajících do zákonného monopolu (jako dopisy do 50 g),
 - ii) do nevyhrazených poštovních odvětví (jako expresní zásilky),
 - iii) do nepoštovních odvětví, tj. zejména již dlouho liberalizované finanční služby.

⁽⁷²⁾ Francie není schopna přesně vyčíslit předmětnou částku, protože např. pracovníci, kteří získávají nárok na důchod, z důvodu své profese přestoupí z vyhrazeného odvětví do liberalizovaného odvětví, zatímco cílem analytického účetnictví není sledovat činnost pracovníků na základě rozdělení na úředníky a zaměstnance, ale věst oddělené účetnictví mezi vyhrazenými a nevyhrazenými odvětvími.

⁽⁷³⁾ Rozhodnutí Komise ze dne 10. května 2007, které se týká zvláštních práv na distribuci účtů „livret A“ a „livret bleu“ (C(2007) 2110), dává Francii devět měsíců na to, aby tento distribuční systém zrušila.

⁽⁷⁴⁾ I když jsou výsledky za rok 2006 lepší, není finanční situace společnosti La Poste vynikající. V letech 1991–2005 poměr mezi výsledkem a obratem v průměru pouze 0,5 %. Poměr mezi výsledkem a obratem vyhrazeného odvětví je v letech 2000–2004 6,8 %, zatímco Komise uznala za obvyklou výnosnost poměr zřetelně vyšší ve věci *Post Office Limited*, jejíž distribuční činnosti se částečně shodují s činnostmi společnosti La Poste. Navíc žádný soukromý investor nevytvořil síť, jež by byla podobná poštovní síti. Tato poštovní síť není výnosná a udržuje se jen proto, že společnosti La Poste byly svěřeny služby obecného hospodářského zájmu, a z důvodu náhrad za veřejnou službu vyplácených státem (v této souvislosti společnost Standard & Poor's podotýká, že síť společnosti La Poste vykazuje roční ztrátu ve výši 350 milionů EUR, a to i přes náhradu ve výši 130 milionů EUR v podobě osvobození od daně).

ii) i když výjimečný paušální odvod, který Francie uvádí, vlastně představuje zálohu na platbu odvodů spjatých s upravenou MKS, poškozují platba, umožněná díky půjčce 2 miliard EUR v roce 2006, finanční strukturu skupiny. Podle společnosti Standard & Poor's se společnost La Poste státu zavázala, že do roku 2010 obnoví finanční strukturu, která převládala v roce 2005, zejména tím, že k úhradě dluhu připočte příjmy pocházející z reformy důchodového režimu. Finanční situace společnosti La Poste je tím dotčena, a to v klíčovém období na začátku celkové liberalizace poštovního odvětví.

Závěry

- (183) Z výše uvedených skutečností vyplývá, že záporné účinky podpory poskytnuté společnosti La Poste budou slabé.
- (184) Jelikož na základě závazků Francie se opatření omezují jen na kroky, které jsou naprosto nezbytné pro nastolení rovných podmínek v oblasti sociálních a daňových odvodů, a ukončují narušení hospodářské soutěže, které společnost La Poste znevýhodňovalo, nemění podmínky obchodu v míře, jež by byla v rozporu se společným zájmem. Komise se proto domnívá, že předmětná podpora je slučitelná se společným trhem, aniž by bylo nezbytné jakékoli dodatečné kompenzační opatření.

6.4 Doplnující poznámka: precedens „EDF“

- (185) V rozhodnutí 2005/145/ES ve věci EDF Komise schválila státní podporu, která podniky určitého odvětví zprošťuje povinností vyplácení zvláštních důchodů, jež překračují povinnosti vyplývající z obecného důchodového režimu a jež byly vymezeny během období monopolu. Při této příležitosti měla Komise za to, že částečná úleva v nákladech vyplývající z mechanismu financování zvláštních důchodových nároků získaných před zavedením reformy představuje státní podporu ve smyslu čl. 87 odst. 1 Smlouvy, jež může být prohlášena za slučitelnou se společným trhem. Komise se ve své analýze slučitelnosti domnívala, že situace společnosti EDF svou povahou není příliš odlišná od situace „uvízlých nákladů“ v oblasti energie. Jednalo se totiž o podporu, jež měla usnadnit přechod do konkurenčního energetického odvětví. Komise dospěla k názoru, že je vhodné přirovnat podporu společnosti EDF k náhradě uvízlých nákladů, a oznámila, že tento přístup uplatní v analýze obdobných případů.
- (186) V rozhodnutí ve věci EDF se podpora týkala pouze činností tradičně provozovaných v monopolním postavení. V této věci, ve které jde o vyhrazené odvětví a o odvětví liberalizované, tomu tak není. Společnosti

EDF a La Poste nejsou naprosto obdobné případy. Nicméně v analýze, jež je podobná metodologii uvízlých nákladů se v rozhodnutí o zahájení tohoto řízení uvádí: „Komise však v této fázi nemůže rozhodnout, zda jsou daná opatření nezbytná pro plné zachování výhod liberalizace trhu s poštovními službami. Mohla by k tomuto názoru dospět, pokud by se ujistila, že se společnost La Poste skutečně nalézá ve srovnatelné situaci jako její konkurenti.“

(187) Komise nyní stanovila, že:

- i) společnost La Poste přestala zaměstnávat nové úředníky;
- ii) díky upravené MKS je společnost La Poste v postavení konkurenční spravedlnosti vůči svým konkurentům, pokud jde o povinné daňové a sociální odvody;
- iii) povinnosti vyplývající ze zákona z roku 1990, tedy z období před liberalizací poštovního odvětví, ovlivnily konkurenceschopnost společnosti La Poste v prostředí probíhající liberalizace.

(188) Komise se proto domnívá, že předmětná podpora společnosti La Poste zprošťuje povinnosti vyplácet zvláštní důchody, jež překračují povinnosti vyplývající z obecného důchodového režimu a jež byly vymezeny během období monopolu.

6.5 Neexistence rezerv na důchodové závazky od roku 2007

(189) Komise podotýká, že společnost La Poste uváděla důchodové závazky pro úředníky v podrozvaze účetní závěrky až do roku 2006. Pokud by se odvod nestal zprošťujícím, musela by společnost La Poste od roku 2007 vytvářet na odpovídající závazky rezervy. Uvedená skutečnost vyplývá z obvyklého uplatňování, tedy bez výjimek, mezinárodních účetních standardů stanovených v nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1606/2002 ze dne 19. července 2002 o uplatňování mezinárodních účetních standardů⁽⁷⁵⁾. Skutečnost, že se rezerva nevytváří, tedy nepředstavuje státní podporu. Kromě toho v sobě kromě zdrojů uvolněných prostřednictvím předmětných opatření nezahrnuje žádné státní zdroje.

⁽⁷⁵⁾ Úř. věst. L 243, 11.9.2002, s. 1.

7. ZÁVĚR

(190) Mezní hodnota z roku 1998 a reforma důchodového režimu státních úředníků pracujících u společnosti La Poste podle článku 150 opravného finančního zákona pro rok 2006 představují státní podporu slučitelnou se společným trhem, pokud:

- i) každoročně vypočítávaná MKS zahrnuje do okruhu činností „finanční služby“ část pracovníků, kteří pracují pro více odvětví a jejichž činnost souvisejí s bankovním sektorem se přefakturovává společností La Banque Postale na základě přesných údajů vyplývajících z analytického účetnictví společnosti La Poste, a pokud
- ii) MKS zahrnuje všechny povinné daňové a sociální příspěvky a odvody, včetně příspěvků na pojištění, které kryje nároky zaměstnanců, a pojištění pro případ nezaměstnanosti, výjimečného příspěvku na solidaritu a nákladů na dávky, které zajišťuje sama společnost La Poste,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Mezní hodnota, do jejíž výše společnost La Poste od roku 1998 hradila starobní důchody vyplácené státem státním úředníkům, kteří v minulosti pracovali u společnosti La Poste, a oznámená reforma důchodového režimu úředníků podle článku 150 opravného finančního zákona pro rok 2006 představují státní podporu slučitelnou se společným trhem, pokud jsou splněny podmínky stanovené v článku 2.

Článek 2

1. Míra konkurenční spravedlnosti (MKS), jež se každoročně vypočítává s cílem stanovit výši zákonného odvodu „zaměstnavatele“ uvedeného v článku 150 opravného finančního zákona pro rok 2006, musí do okruhu činností „finančních služeb“ zahrnovat část pracovníků kteří pracují pro více odvětví a jejichž činnost souvisejí s bankovním sektorem se přefakturovává společností La Banque Postale na základě přesných údajů vyplývajících z analytického účetnictví společnosti La Poste.

2. MKS musí zahrnovat všechny povinné daňové a sociální příspěvky a odvody, včetně včetně příspěvků na pojištění, které kryje nároky zaměstnanců (Sdružení pro správu záručního režimu pohledávek zaměstnanců), a pojištění pro případ nezaměstnanosti, výjimečného příspěvku na solidaritu a nákladů na dávky, které zajišťuje sama společnost La Poste.

Článek 3

Francie bude do dvou měsíců od oznámení tohoto rozhodnutí Komisi informovat o opatřeních, která přijala k jeho uskutečnění.

Článek 4

Toto rozhodnutí je určeno Francouzské republice.

V Bruselu dne 10. října 2007.

Za Komisi
Neelie KROES
členka Komise

DOPORUČENÍ

RADA

DOPORUČENÍ RADY

ze dne 3. března 2008,

kterým se v důsledku přistoupení Bulharské republiky, České republiky, Estonské republiky, Kyprské republiky, Lotyšské republiky, Litevské republiky, Maďarské republiky, Republiky Malta, Polské republiky, Rumunska, Republiky Slovinsko a Slovenské republiky upravuje doporučení 98/376/ES o parkovací kartě pro osoby se zdravotním postižením

(2008/205/ES)

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na akt o přistoupení z roku 2003, a zejména na článek 57 uvedeného aktu,

s ohledem na akt o přistoupení z roku 2005, a zejména na článek 56 tohoto aktu,

s ohledem na návrh Komise,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nezbytné úpravy některých aktů, které zůstávají v platnosti po 1. lednu 2007 a které vyžadují v důsledku přistoupení úpravy, nebyly stanoveny akty o přistoupení.

- (2) Podle článku 57 aktu o přistoupení z roku 2003 a článku 56 aktu o přistoupení z roku 2005 přijme takové úpravy Rada ve všech případech, kdy Rada přijala původní akt.

- (3) Doporučení Rady 98/376/ES ze dne 4. června 1998 o parkovací kartě pro osoby se zdravotním postižením ⁽¹⁾ by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno,

DOPORUČUJE:

Změnit doporučení 98/376/ES v souladu s přílohou.

V Bruselu dne 3. března 2008.

Za Radu
předseda
J. PODOBNÍK

(1) Úř. věst. L 167, 12.6.1998, s. 25.

PŘÍLOHA

Doporučení 98/376/ES se mění takto:

1) V bodě D sedmé odrážce přílohy se seznam rozlišovacích kódů nahrazuje tímto:

„B:	Belgie
BG:	Bulharsko
CZ:	Česká republika
DK:	Dánsko
D:	Německo
EST:	Estonsko
IRL:	Irsko
EL:	Řecko
E:	Španělsko
F:	Francie
I:	Itálie
CY:	Kypr
LV:	Lotyšsko
LT:	Litva
L:	Lucembursko
H:	Maďarsko
M:	Malta
NL:	Nizozemsko
A:	Rakousko
PL:	Polsko
P:	Portugalsko
RO:	Rumunsko
SLO:	Slovinsko
SK:	Slovensko
FIN:	Finsko
S:	Švédsko
UK:	Spojené království“.

2) V bodě E přílohy se druhý odstavec nahrazuje tímto:

„Pokud si členský stát přeje provést tyto záznamy v jiném národním jazyce než v jednom z těchto jazyků: angličtina, bulharština, čeština, dánština, estonština, finština, francouzština, italština, irština, litevština, lotyština, maďarština, maltština, němčina, nizozemština, polština, portugalsština, rumunština, řečtina, slovenština, slovinština, španělština nebo švédština, vypracuje dvojjazyčnou verzi karty, ve které použije jeden z výše uvedených jazyků, aniž jsou dotčena ostatní ustanovení této přílohy.“

III

(Akty přijaté na základě Smlouvy o EU)

AKTY PŘIJATÉ NA ZÁKLADĚ HLAVY VI SMLOUVY O EU

ROZHODNUTÍ RADY 2008/206/JVV

ze dne 3. března 2008

o vymezení 1-benzylpiperazinu (BZP) jako nové psychoaktivní látky, která má podléhat kontrolním opatřením a trestněprávním ustanovením

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropské unie,

s ohledem na rozhodnutí Rady 2005/387/JVV ze dne 10. května 2005 o výměně informací, hodnocení rizika a kontrole nových psychoaktivních látek⁽¹⁾, a zejména na čl. 8 odst. 3 tohoto rozhodnutí,

s ohledem na podnět Komise,

po konzultaci Evropského parlamentu,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Zpráva o posouzení rizik 1-benzylpiperazinu (BZP) byla vypracována na základě rozhodnutí 2005/387/JVV na zvláštním zasedání rozšířeného vědeckého výboru Evropského monitorovacího centra pro drogy a drogovou závislost a poté dne 31. května 2007 předložena Radě a Komisi.

(2) BZP je syntetická látka. V Evropské unii byla poprvé zaznamenána v roce 1999. BZP stejně jako amfetamin a metamfetamin stimuluje centrální nervovou soustavu, avšak s mnohem menší účinností (dosahuje zhruba 10 % účinnosti d-amfetaminu). Genetické polymorfismy v systémech enzymů mohou ovlivnit metabolismus BZP a vést k podstatným rozdílům v citlivosti na jeho účinky u různých uživatelů. Existuje sice možnost interakce s jinými drogami, obecně však chybí farmakokinetické údaje z výzkumu na lidech.

(3) V některých členských státech je možné BZP legálně získat u maloobchodních dodavatelů chemikálií; k rekreačním účelům se prodává v tabletách a tobolkách prostřednictvím internetových stránek, v některých členských státech pak v obchodech s psychoaktivními látkami a léčivými bylinami (tzv. „smart shops“). Na trhu s nedovolenými drogami může být BZP prodáván nebo kupován jako populární droga extáze.

(4) Třináct členských států a jeden třetí stát (Norsko) oznámily zabavení BZP ve formě prášku, tobolek nebo tablet, a to v množství od jedné tobolky nebo tablety po 64 900 tablet. Existuje jen málo údajů o syntéze, zpracování a distribuci BZP ve větším měřítku nebo o zapojení organizovaného zločinu.

(5) BZP nemá prokázanou a uznávanou lékařskou hodnotu. V Evropské unii nejsou známy žádné schválené léčivé přípravky s obsahem BZP.

(6) BZP není a nebyl předmětem hodnocení v rámci systému OSN. V pěti členských státech je BZP podroben kontrolním opatřením a trestněprávním sankcím stanoveným vnitrostátními právními předpisy, které jsou v souladu s jejich závazky vyplývajícími z úmluv OSN z let 1961 a 1971. Dva členské státy podrobily BZP kontrolním opatřením podle svých právních předpisů o léčivech.

(7) BZP byl zjištěn v odběrech uskutečněných *post mortem*. Podíl BZP na úmrtích však není známý, neboť ve všech případech byly v souvislosti s úmrtím zjištěny jiné látky nebo jiné okolnosti.

(8) Ze zprávy, která posuzuje rizika BZP vyplývá, že neexistují jednoznačné vědecké důkazy o celkových rizicích BZP. Na základě zásady předběžné opatrnosti by BZP, jelikož vykazuje stimulační účinky, ohrožuje zdraví a není z lékařského hlediska prospěšný, měl být podroben kontrolním opatřením přiměřeným ovšem jeho poměrně nízké rizikovitosti.

(¹) Úř. věst. L 127, 20.5.2005, s. 32.

- (9) Podrobením 1-benzylpiperazinu kontrolním opatřením se může předejít problémům v mezinárodní spolupráci při vymáhání práva a v justiční spolupráci,

ROZHODLA TAKTO:

Článek 1

Členské státy učiní nezbytná opatření, aby v souladu se svými vnitrostátním právem podrobily 1-benzylpiperazin (známý také jako 1-benzyl-1,4-diazacyklohexan, N-benzylpiperazin nebo méně přesně jako benzylpiperazin či BZP) kontrolním opatřením přiměřeným rizikovosti této látky a trestněprávním sankcím stanoveným vnitrostátními právními předpisy, které jsou v souladu s jejich závazky vyplývajícími z Úmluvy Organizace spojených národů o psychotropních látkách z roku 1971.

Článek 2

Toto rozhodnutí bude zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění.

V Bruselu dne 3. března 2008.

Za Radu
předseda
J. PODOBNÍK